

# VETO

STUC VOOR STUC

VEERTIENDAAGS TIJDSCHRIFT

V.U. An De Wit  
E. VAN EVENSTRAAT 2D  
3000 LEUVEN

JAARGANG 5 - NR. 7  
8 januari 1979

REDAKTIE & ADMINISTRATIE

'T STUC - E. VAN EVENSTRAAT 2D  
3000 LEUVEN  
TEL. 016/22.44.38



## editoriaal

Sinds VETO vier jaar werd opgericht is er steeds vraag geweest naar, discussie geweest over het al dan niet gratis verspreiden van dit blad.

Het was meestal een praktisch-financiële reflex die een definitieve oplossing bemoeilijkt.

Het principe: waarom een gratis en brede verspreiding, steeds geen probleem en is in deze kolommen al herhaaldelijk uitgelegd. Maar toch.

Er zijn meerdere redenen.

De belangrijkste is echter wel de volgende: Vooreerst is het voor de A.S.R., als officieel erkend vertegenwoordigend orgaan van de KULeuven-studenten naar de universitaire overheid toe, een plicht om de studenten op de hoogte te houden van wat de studentenvertegenwoordigers in de Hallen, fakulteiten en andere universitaire organen uitspreken.

En anderom hebben de studenten het recht om te weten wat er in hun naam besproken en/of besloten wordt. En als zodanig moeten zij hier vrij over kunnen beschikken.

Verder, en niet van minder waarde, wil VETO een informatieblad zijn dat aandacht wil besteden aan alles wat in deze universiteitstad gebeurt, in fakulteiten, kringen, raden, werkgroepen, universitaire diensten, zowel aan het werk dat zij verrichten als aan de problemen waarvoor ze zich geplaatst zien.

Maar VETO kijkt ook verder de de Leuvense universitaire news en besteedt ook aandacht aan zaken die voor de studenten belangwekkend, nuttig of interessant kunnen zijn.

Hierbij aansluitend wil VETO een forumblad zijn dat als kanaal dient om discussies en controverses over bepaalde onderwerpen op gang te brengen of te activeren; een open blad waar alle studenten (groepen) met hun ideeën en meningen terecht kunnen.

Een aantal elementen in de ontwikkeling binnen de A.S.R. tijdens de afgelopen jaren deed de vraag naar een gratis informatieblad nog sterker aanvoelen.

Deels om inhoudelijk, deels om financiële redenen achtten Kultuurraad en Sportraad het noodzakelijk om een zo breed mogelijke promotie voor hun activiteiten te moeten voeren. Dit leidde sinds vorig academiejaar tot de aparte oprichting van de STUC-voor-STUC-krant, en dit jaar pakte Sportraad uit met SPORTunIEFJE.

Naar butemit moet het dan ook verwarrend overkomen dat raden, die tot dezelfde overkoepelende A.S.R.-familie behoren, elk met een eigen publicatie uitkomen. Vandaar dan ook de optie om de drie bladen tot één tijdschrift te integreren, zonder afbreuk te doen aan de promotie-doelstellingen van de Kultuurraad en de Sportraad.

Onlangs meldden we dat KVHV, in het kader van haar actie tegen het "wilde" plakken, voorstelde een pagina in een of ander Leuvense reclamblad te reserveren voor aankondigingen van studentenactiviteiten. De "Aktivtips" in het midden van het eerste katern heeft steeds aan deze nood willen voldoen. Een brede en gratis verspreiding van VETO kan het gebruik maken van de promotiemogelijkheid via Aktivtips enkel maar stimuleren.

En waarom zou het blad van de vertegenwoordigende studentenorganisatie niet over een gratis verspreid blad mogen beschikken, als dit wel gebeurt met de spreekbuis van de universitaire overheid, nl. AKADEMISCHE TIJDINGEN?

Trouwens, in verschillende Belgische en Nederlandse universiteiten worden de bladen van de overkoepelende of vertegenwoordigende studentenorganisaties gratis en vaak massaal verspreid.

Om al deze redenen hakte de stuurgroep van de A.S.R. in november jl. de knoop door en besloot VETO, STUC-voor-STUC-krant en SPORTunIEFJE tot één blad te integreren en gratis te verspreiden. Hoe dat praktisch georganiseerd wordt, lees je wel elders in dit nummer.

Met deze belangrijke stap rekent de A.S.R. erop dat jij meehelpt om de bovengenoemde doelstellingen van VETO optimaal te realiseren door ook van jou, je kring of ander werkterrein te horen.

VETO staat open.

## - EEN ZILVEREN HAP ~ DEN ALMA -

Een groot deel van de feestviering van 25 jaar Alma zal waarschijnlijk al door je keelgat zijn gespoeld. Maar geef toe, het was een evenement. Misschien heb je je toen afgevraagd waarom de Alma niet elke dag zo'n kost kan geven; of 't gewone dagelijkse eten wel van kwaliteit is; wie dat eten allemaal klaarmaakt; waarom de restaurants nu precies eetfabrieken zijn... Allemaal vragen die mogelijk toch niet bij jou zijn opgekomen tijdens het koude buffet.

De Werkgroep Alma van Sociale Raad trok echter met dergelijke vragen naar directeur Gust Mangelschots en met twee uur interview kwam ze weer buiten. Heel wat materiaal dus, dat je in drie gangen voorgeschoteld krijgt. In de volgende delen wordt de huidige situatie van de Alma besproken, in het laatste deel de toekomstige mogelijkheden en moeilijkheden. Maar eerst keren we 26 jaar terug...

G.M.: Vraag maar op...

VETO: Dan mag u ons eens vertellen over de historische van de Alma.

G.M.: Hoe moet ik daarmee beginnen.

...? Per slot van rekening wordt de historie na 25 jaar grijs natuurlijk en weinig mensen kunnen zich nog voorstellen hoe het was in 1954.

Het opengaan van een universiteitsrestaurant werd toen allerszins met grote verwachtingen tegemoet gezien. Merkwaardig genoeg - misschien niet voor die tijd, maar toch - waren alle studentenbladen (en dat waren er nogal wat in die tijd) eensgezind om dat initiatief toe te juichen. Als ik dat zo achteraf bekijk, heb ik dat merkwaardig gevonden; vooral als je ziet dat "Ons Leven" aan de

guratie van wat later de Alma geworden is.

De Alma is een tweetalig initiatief geweest van meet af aan, met een even grote bijdrage van de Franstaligen als van de Vlaamstaligen, dacht ik zo, zeker wat de conceptie betreft. U weet dat als er dan uiteindelijk moet gewerkt worden dat het dan weer de Vlamingen zijn die naar voor komen; dat is zo'n beetje de uitleg van de Franstaligen, en de Vlamingen zullen het dan uiteindelijk moeten waarmaken.

Maar men heeft toen wel degelijk beoogd een groot aantal maaltijden voor de studenten te kunnen geven. Men verwachtte wonderen van de aankoop in 't groot en dat ging zelfs zo ver dat men dacht het voor niks te krijgen omdat de aankopen zo groot waren. Maar uiteindelijk is 't



van links naar rechts: 25-jarige ballon, Gust Mangelschots, directeur, Willy Nachaerts, technische dienst Alma en Leo Van der Aa, diëtist en verantwoordelijke voor de alternatieve schotels.

opening van de eerste Alma een speciaal nummer heeft. (+)

VETO: Er is toch wel een vershoel tussen de Alma 25 jaar geleden en nu. Kan u ons eens vertellen hoe dat toen zat? Waren dat ook grote restaurants of waren het kleinere?

G.M.: In '54 was het voor de eerste keer de bedoeling om een groot restaurant te creëren.

Links en rechts waren er al 'n paar kleine initiatieven, vooral langs Franstalige kant. Zo was er bv. een klein restaurant in het huidige Geel Huis in Heverlee aan het Landbouwinstituut, en dat was een echt studenteninitiatief. Er was o.m. de oude prof. Antoine die zich daar 'n beetje mee inhield en een paar studenten. Dat was eigenlijk een prefi-

effekt van de aankoopcapaciteit ook ergens beperkt.

Met het geven van een groot aantal maaltijden en de concentratie van de inspanningen die hier en der, bv. in Pedagogie, toen bestonden op één plaats, wilde men wel degelijk goedkope maaltijden geven.

En één van de merkwaardige bedoelingen die daar toen ook bij stak en die nu een beetje archaisch klinkt, was dat men hoopte een zekere winst te maken op de maaltijden, winst die dan zou worden afgedragen aan het Sociaal Centrum en die dan ten goede zou komen aan minderbedeugde studenten. Eén van de opvallende uitdrukkingen daarvan was dat in die tijd alle vrijwillige medewerkers studenten waren; dat waren zeker geen behoeftige studenten, maar eerder mensen die het zich konden per-

vervolg: p.2

(+) Merkwaardig omdat KVHV in '76 een speciaal "Ons Leven"-nummer uitbracht, waarin helemaal niet de lof van de Alma werd gestoken, integendeel - ndr.



vervolg van p.1

miteren; die stonden het gratis maaltijdticket dat ze voor hun prestatie kregen af aan het Sociaal Centrum. En dat was - in het eerste jaar alleszins - een algemene zaak; echter af is dat heel wat ontwikkeld. De studentwerking onder de vorm van jobs is trouwens een rode draad die door de Alma loopt tot en met vandaag.

VETO: Herinnert u zich nog wat de Alma-prijzen toen waren en kan u een vergelijking maken van die prijzen met die in de privé toen?

G.M.: De beginprijs was 24 fr voor een maaltijd, bestaande uit soep, schotel en dessert. En de prijzen in de privé weet ik toevallig, omdat ik juist in '54 naar Leuven ben gekomen. Toen kon men in de privé gaan eten in bv. de Roerdamp in de Fredrikkenstraat - een groot huis van de Limburgers dat ondertussen verdwenen is; de prijs voor soep en een schotel was er 18 fr. In de Réunion in de Vaartstraat kon men eten aan 20

mensen niet meer konden gesteld worden, dat was aanvankelijk het belangrijkste. En het was bovendien iets nieuws dat studenten ergens een ruimte hadden, een restaurant, een kafee - want het was boven (in de huidige Alma I - nvdr) restaurant en onder toen bijna uitsluitend kafee. Een ruimte die de studenten konden beschouwen als zijnde van hen. Een zekere identifikatie vanuit het restaurant speelde ook zeker een heel belangrijke rol. Ze konden er zich wat meer permitteren, ze waren er eigenlijk thuis. Ze konden daar de hele dag terecht en moesten er niks gebruiken, terwijl er in een gewoon kafee normaal toch verwacht wordt dat je er iets verbruikt. Dat was in de Alma niet het geval en ze voelden zich daar vrijer.

VETO: Hoe is de Alma er eigenlijk gekomen? Was dat onder druk van de studenten of was dat gewoon een initiatief van de academische overheid?

G.M.: Ik geloof niet dat de Alma er

lijk gaat het over centen. Maar door die stijging van de welvaart was er een drang naar demokrativering van het onderwijs. Daar moest op ingespeeld worden met aangepaste middelen: eerst het Nationaal Fonds dat studiebeurzen uitkeerde, wat aanvankelijk zeer beperkte werkte. Dan is er later de veralgemening van de studiebeurzen gekomen, wat veel, veel belangrijker was als motor tot de demokrativering van het onderwijs dan bv. goedkope maaltijden, alhoewel men het belang van sociale voorzieningen niet moet ontkennen.

VETO: Voor we op een ander thema overgaan, toeh nog dit: wat voorziet u nog voor feestelijkheden?

G.M.: Daarover zou ik 'n keer met de studenten willen overleggen.

In alle geval zal het volgende evenement op 15 februari zijn. Maar dan zouden we nog meer op de volkse toer willen gaan; maar ik heb er nog geen duidelijk omschreven plannen voor. Maar ik zou dus wel de

medewerking van de studenten hiervoor willen hebben, wat hun visie daarop is. De viering is tot nog toe hoofdzakelijk gericht op ons cliëntel. Ik vind het niet noodzakelijk om een grote reclame daarvoor te voeren in de kranten; we doen het voor ons cliëntel, eventueel voor het cliëntel dat we kunnen bijwinnen, want - hoewel we een dienstorgaan zijn - moeten we de viering met een zekere commerciële ingesteldheid benaderen; dat lijkt me noodzakelijk. De student is vrij om te komen of niet, dus moeten we op een bepaalde manier aan klantenbinding doen, en moeten wij hen in zekere mate commercieel benaderen zonder de negatieve kanten die er aan kunnen zitten. We moeten hen er niet in laten lopen. Eventueel gebeurt er nog iets voor het personeel achteraf: als ik de goodwill zie bij het personeel om dergelijke zaken te doen, de creativiteit die het aan de dag legt om nieuwe schotels te kreëren - kijk naar Alma I waar men meer mogelijkheden heeft te werken met gedifferentieerde prijzen om nieuwe schotels te introduceren, die toch een vrij groot succes hebben... Als je dat werk van onze mensen ziet, denk ik dat dat mag beloofd worden. En ik zal de Raad van Beheer eens een keer vragen wat kan. Zo'n viering kost wel wat geld, maar het is geen weggegooid geld, voor zover je je richt op je normaal cliëntel.

VETO: Kost zo iets veel?

G.M.: Toch een stuk meer dan een normale maaltijd...

Werkgroep Alma dec. '78



VOOR

ALMA  
25 JAAR

NA



fr en dat heeft nog geruime tijd geduurd. Trouwens, de Almaprijzen van 24 fr is ook lang stabiel gebleven. De zogenaamde "betere" restaurants, zoals Den Tijl, Den Dany, De Georges, De Haan (in die tijd nog Le Cocq) vroegen toen 26 fr, gelooft ik. In percentages ongerekend was het verschil tussen de Alma en de privé niet zo groot. En er was toen nog geen subsidie voor de Alma. De eerste subsidies zijn er gekomen in '60-'61, dat heb ik meegemaakt als student-beheerder. Al wat er aan subsidies gegeven is gebeurd op basis van de wat van '60. De eerste subsidies zijn met vertraging uitgekeerd. In 't begin was dat nog een geheimzinnige situatie, want niemand wist of er nu wel degelijk subsidies zouden komen en hoeveel; niemand was praktisch op de hoogte; dat was zo iets wat binnenkamers werd gehouden. Het is langs de Nationale Dienst voor de Jeugd die toendertijd bestond dat men dan te weten is gekomen dat er subsidies zouden uitgekeerd worden, juist op een moment dat de prijs zou moeten verhoogd worden omdat de begroting anders niet in evenwicht zou zijn. Er zijn toen nog de nodige discussies geweest met de toenmalige rektor, Mgr. Van Weeyenbergh dat de Almaprijzen stabiel moest blijven, omdat er subsidies gingen komen. Die subsidies zijn dan gekomen. Maar zoals je weet hebben de studenten lange tijd geen impact gehad op de toewijding en de verdeling van de subsidies. Dat is een groei geweest door allerlei studentenprotest tot er dan uiteindelijk de Raad voor Studentenvoorzieningen bijkwam, die volledige inzage heeft in de subsidies en tot de laatste frank weet waar ze naartoe gaan. Dat is eigenlijk een enorme verworvenheid als je dat vergelijkt met de situatie toen, waar men van niets wist.

VETO: Hoe was de kwaliteit van het eten in de Alma t.o.v. de privé-restaurants?

G.M.: Wel, gemiddeld was de Alma-kwaliteit misschien wel iets beter. Hoewel er toch fervente aanhangers waren van de Réunion bv., net zoals er fervente aanhangers waren van de Alma, Den Tijl, De Georges en Den Dany, in die periode alleszins. Maar het belangrijkste was dat de

onder druk van de studenten gekomen is. I.v.m. het ontstaan van de Alma heb ik hier nog een tekst van de toenmalige minister Harmel van 28 november 1953: "Tenslotte heeft de verhoging van de levensstandaard reeds op dit ogenblik voor de werker de klasse een nieuwe sociale eis meegebracht, nl. de toegang tot alle uitdagingen van cultuur, kunst, wetenschap en letteren. Het ogenblik is gekomen deze verovering van de hoge rvslden aan te pakken." En het besluit daaruit is dus; demokrativering van het hoger onderwijs. Typisch detail is dat de verantwoordelijke uitgever van het pamfletje waarin deze tekst staat, toen Harry Van der Meulen was, de huidige gouverneur van Limburg.

VETO: Je ziet dat er in de Alma ook carrièreisten zitten...

G.M.: Nee, die had met de Alma als dusdanig niks te maken, maar die zat wel in de ploeg van de zogenaamde sociale organisaties, wat later SVB geworden is.

VETO: Die demokrativering...

G.M.: De demokrativering was gewoon bezig door de stijging van de welvaart van de bevolking. Daardoor was er een druk van onderuit ontstaan: de werkende klasse wilde toegang tot alle mogelijke vormen van onderwijs, ook het hoger onderwijs. Dat is een spontaan iets, spontaan in de zin dat het door de stijging van de welvaart onvermijdelijk is. Alles gaat uiteindelijk om de frank, om het geld. Neem de Vlaamse Beweging: uiteindelijk gaat dat over geld. Neem elke beweging: uiteinde-

ER WAS EENS  
EEN KIP DIE  
PRINCIPES HAD...



## DE STADSKRANT

De stadskrant is een jong verschijnsel. In verschillende steden duiken ze op en zijn ze inmiddels vaste waarden geworden: De Lastigen Bruggeling, De Nieuwsgierige Hasselaar, Vies Oilsjt, Stad voor de Mens in Turnhout, De Stouden Ostendenaar, Het Dilepaard in Leuven... Hun oplage varieert tussen de 1000 en 2000 exemplaren. Dit nieuw medium heeft z'n ontstaan niet zomaar te danken aan de inval van enkelen. Gemeenschappelijke bewegingen zijn duidelijk herkenbaar. De ontevredenheid met de kritiekloze partijgebonden plaatselijke pers is één motief. Dit heeft ertoe geleid dat onafhankelijke redaktiekers zijn ontstaan die op eigen initiatief de informatie zijn gaan zoeken waar ze te vinden was. Ze kregen met de stadskrant een forum waar ideeën over stadsdemocratie, leefmilieu, stadsvernieuwing, wijkwer-

ten zeer leesbaar. Ze gooien niet met slogans maar weten heel concreet in te pikken op gebeurtenissen en situaties en maken aldus inspraak in eigen buurt, wijk of stad reëel en haalbaar. Een verhaal over de schrijvende stadskernvernieuwing, de dreigende afbraak van een historisch gebouw, de a-sociale woningbouw, enz. is geen wereldvreemd verhaal maar beschrijft de toestanden zoals iedereen ze kan ervaren. M.a.w. als de getroffen zich organiseren of zich aansluiten bij een actiegroep is er kans dat zij zelf de verandering bewerkstelligen. Stadskranten zijn erop gericht de berusting te doorbreken. Na de fusies van gemeenten is de inspraak in het gemeentebestuur er zeker niet op vereenvoudigd. Verscheidene stadskranten vervullen hier een onmisbare functie; zij volgen de gemeenteraad op de hie-



king e.v.a. aan bod konden komen en bediscussieerd konden worden. Inhoudelijk worden soms andere akcenten gelegd: de een is meer een forum-krant, de andere pakt uit met uitgewerkte dossiers over actuele stadsproblemen, nog een andere zet zich volledig achter het idee van stadsvernieuwing. Maar de motieven blijven gelijklopend. Zij nemen daarbij een partijpolitiek onafhankelijk standpunt in en zijn het werk van een groep gelijkgestemde vrijwilligers. En juist omdat de stadskrant steunt op vrijwilligers is het telkens een prestatie om een nummer publiceerbaar te maken. Er wordt dan logischerwijze ook steun gezocht bij bestaande gelijkgestemde organisaties en als deze binding niet wenselijk geacht wordt, richt men een eigen vzw op.

De concrete aanpak van actuele kernproblemen maakt de stadskrant

en verstrekt achtergrondinformatie over beslissingen. Informatie over de gemeentebegroting en belastingen die het gemeentebestuur niet uit eigen beweging prijs geeft wordt door de redakties opgezocht en gepubliceerd. Ook konfronteren de stadskranten de stadsbesturen met alternatieve visies over stadsordening en stadsbeleid. De geloofwaardigheid van deze kranten is naar onze mening des te groter omdat zij zich politiek onafhankelijk opstellen en boven de partijen staat.

(vrij naar het dossier: "Stadskranten" in Samenlevingsopbouw nr. 3)

In Leuven verschijnt "Het Dilepaard", verkrijgbaar voor 20 fr in de kiosken en in de bar van 't Stuc.

*Dat was wat een paar kringen waarschijnlijk dachten tot een paar dagen geleden. Maar de trouwe VETO-lezer weet waarschijnlijk beter. Voor de anderen dus een kort verhaal.*

Vorig jaar werd door verschillende mensen vastgesteld dat 25 fr voor een pintje op een TD (de prijs door "Corso" en "Georges" gevraagd) toch wel ruim veel was. Akkoord, je gaat naar zo'n gelegenheid om te dansen en niet om je gezondheid financieel ruïnerend lazarus te kunnen drinken. Maar toch, het is al een heel voordeel als je tussendoor ook je dorst kan lessen zonder hypotheek aan te gaan.

Een soortgelijke mening werd door de Kringraad gedeeld, die dan besloot de Corso en de Georges tot "verboden zalen" uit te roepen tot ze hun pilsjes goedkoper zouden leveren aan de konsument.

Die boycot bracht heel wat moeilijkheden mee, niet in het minst voor de fakultetskringen van redelijke grootte die niet zo direct een geschikte zaal vonden ter vervanging. Na een tijdje "hard tegen hard", werd een vroeger voorstel van de Kringraad terug opgepoetst en uitgewerkt. Het kwam erop neer dat een organiserende kring een huurprijs voor de zaal zou betalen en dat daarmee de vermindering van de winst van de zaaluitbater zou gecompenseerd worden. Dat was omdat Terclaevers en De Meirsmen (de uitbaters) ons een gedetailleerd kostenoverzicht per pint konden voorleggen, waaruit bleek dat een paar dinen wel duurder waren dan voorzien.

Na twee beheerraden in salons Georges werd het voorstel aangenomen.

Het voorgestelde huurbedrag (3000 fr) werd echter opgetrokken tot 5000 fr, omdat het niet altijd sowieso vaststaat dat met een lagere bierprijs een hogere consumptie wordt bereikt (en daar waren wij in onze berekeningen van uitgegaan).

Is het daarom een Pyrrhusoverwinning?

Niet zonder meer.

Salons Georges geeft nu ook zijn kleine zaal ("Club 2000" of zoiets) aan 3000 fr, waarin de prijs van de DJ inbegrepen is, én de pinten kosten dan 20 fr.

De grote zaal kost 5000 fr, zonder DJ, mét 20 fr voor de pinten.

Wie niet meewil kan eventueel de zaal gratis krijgen, maar dan kost een drankje terug 25 fr natuurlijk.

Het komt er dus op neer dat de organiserende kring zelf kiest wat ze het belangrijkste vindt: 5000 fr meer winst - of goedkope pintjes voor iedereen.

Wij denken uiteraard het laatste. Al met al wrijft de Georges in zijn handen, want ook voor de ondernemer is de nieuwe regeling de moeite: er wordt geld uitgespaard op BTW en direkte en indirecte loonlasten (dat wordt nl. op de pintprijs berekend). Maar dat nemen we er maar bij.

Kringraad

PS. Voorlopig geldt de regeling nog niet voor zaal Corso; die blijft "verboden".

We stellen vast dat de top van de studentenbeweging een heel eind van zijn basis is weggegreid. De structuur van de raden en het permanent geveer voor bureaucratisering zijn hieraan niet vreemd.

Het feit dat het beleid voor een groot deel bestaat uit een aaneenschakeling van reacties op prikkels van buitenuit, zoals de hete hangijzers op de Akademische Raad, de Fakultetsraad, de Raad voor Studientvoorzieningen, bewijst dat de studentenvertegenwoordigers de middelen gebruiken die hen door de overheid worden aangeboden en zich daar uitermate nauwgezet in bekwaamen.

Anderzijds gaan een deel van de meest actieve studenten hun gangen in de vrije verenigingen, waar ze een politiek gehalte skoren dat voor de doorsnee-student te hoog is en waardoor ze geïsoleerd geraken.

De meest bewuste en actieve mensen, die zich in deze beide structuren hebben geworpen gaan onderling discussiëren en artikelen schrijven in een blad dat alleen in hun rangen gelezen wordt.

Om deze vicieuze cirkel te doorbreken is VETO aan een ruimere verspreiding toe.

Elke student moet op de hoogte gebracht worden van de discussies in raden en verenigingen, maar moet zijn persoonlijk standpunt en kritiek op de studentenburecratie kunnen weergeven, zodat deze weer opnieuw aansluiting kan vinden bij de basis.

De opvoedende taak van VETO bestaat erin een inspraakrefleks bij de studenten los te weken op hun eigen beweging. Dit is het eerste probleem waar VETO mee af te rekenen krijgt. Een oplossing hiervoor zal ook de verspreiding van de informatieve artikelen ten goede komen. Op die manier kan van VETO het publieke forum van de Leuvense studentenbeweging gemaakt worden.

*(Deze tekst werd ten behoeve van de A.S.R.-stuurgroep opgesteld door de Veto-redactie in november '78)*



## MET DANK AAN MIJN PROMOTOR

*Een groep aan de wief die zelden in het nieuws komt is het wetenschappelijk personeel (WP) - om nog maar te zwijgen van de bijna helemaal onbekende manusjее-van-alles, het administratief en technisch personeel (ATP).*

*Toch willen we het hier even hebben over de eerste groep die het alleziens moeilijk heeft, gekend als ze zitten tussen profren en studenten, waartussen ze moeten proberen haar kerk in het midden te houden.*

*In de geleding WP heb je dan nog een categorie - de grootste - wier leven een zekerheid vol onzekerheden is, nl. het tijdelijk kader: de assistenten die tweejaarlijkse kontrakten aangeboden krijgen die normaal tot in totaal zes jaar verlengd worden, maar dan is voor hen de kous meestal af wat hun universitaire loopbaan betreft.*

*En dat met deze laatste nogal eens licht omgesprongen wordt, illustreert onderstaande gebeurtenis.*

Tijdens het afgelopen academiejaar publiceerden twee assistenten Natuurkunde een wetenschappelijk artikel in eigen naam. Voor het op de drukpersen kwam werd het ter lezing gegeven aan hun afdelingshoofd, prof. Lieven Van Gerven, officieel promotor voor het doktoraatschrift van één van beide assistenten die het slachtoffer zou worden in dit verhaal.

Op het artikel had prof. Van Gerven geen opmerkingen.

In hun dankwoord achteraan merkte hij echter dat hij "slechts" tussen een aantal andere personen vermeld stond.

Nu behoort het tot de geplogenheden dat in dankwoorden die persoon eerst wordt vernoemd die de belangrijkste bijdrage heeft geleverd tot het werk.

Bijgevolg schrapte prof. Van Gerven zijn naam tussen de andere en plaatste hem bovenaan de lijst, in de mening dat hij toch wel, officieel promotor zijnde, als belangrijkste persoon mocht vermeld staan.

De auteurs van het artikel hielden er een andere mening op na, want het afdelingshoofd was - wat couranter voorvalt bij thesissen en doktoraatschriften - slechts in naam promotor en had, behalve zijn naam, praktisch geen andere bijdrage geleverd tot het doktoraatwerk van die ene assistent, noch tot het artikel. Bijgevolg schoven zij de naam van prof. L. Van Gerven opnieuw naar de vroegere plaats.

Het artikel werd dus in zijn oorspronkelijke vorm gepubliceerd, wat de prof. blijkbaar in het verkeerde keelgat is geschoten.

Dat alles gebeurde zowat rond de tijd dat voor beide assistenten

tweejaarlijkse kontrakten afliepen; één van hen verliet de KULeuven; de andere verwachtte zich een een verlenging, de normale gang van zaken. Deze laatste assistent kreeg echter zijn verlenging niet en kon de universiteit bijgevolg vaarwel zeggen, enkel en alleen omdat zijn afdelingschef, prof. Van Gerven, gebelgd was over de naamverschuiving in het dankwoord in het bewuste artikel.

Op één van de eerste departementsraden van dit academiejaar liet de betrokken assistent door de WP-geleding een brief voorlezen waarin hij de onrechtvaardige gang van zaken aankloeg. Dit werd geëkteerd in afwezigheid van prof. Van Gerven.

Op de volgende departementsraad, waar prof. Van Gerven wel aanwezig was, werd bezwaar aangetekend tegen het verslag i.v.m. de voorgelezen mededeling. We willen het nu kwijt of er protest was omdat bepaalde passages uit de brief niet vermeld waren (klacht van het WP), of tegen het feit dat alles neergeschreven was (bezwaar van het AP). Alleszins werd er uren over en weer gepraat over het feit dat, indien via de volledige vermelding van de inhoud van de brief de vulle was van het departement zou uitgehangen worden, dit een zware schaduw zou werpen op het departement - een opmerking natuurlijk van het AP (profen) die, vast benoemd zijnde, lang met die schaduw zouden moeten leven.

Ondertussen was de hele affaire van de niet-verlenging van het kontrakt ook langs de beheersorganen van de universiteit gepasseerd. Daar had men een "kompromis" in dit probleem uitgedokterd: de assistent

zou zijn verlenging krijgen indien hij een papier ondertekende waarin hij beloofde met de nodige eerbied steeds de naam van zijn promotor - dus prof. Van Gerven - bij publicaties te vermelden.

Wat de betrokken assistent obstinaat weigerde.

Maar prof. Van Gerven wilde zich tegenover al zijn andere assistenten beschermen en siste van hen een gelijkwaardige schriftelijke verklaring.

Halbel natuurlijk! Uit - niet ongegronde - vrees - zoals zal blijken - tekenden een deel van de assistenten dergelijk papier, anderen weigerden, hoewel ze zich wel tot een

kele moeite; met zijn veelvuldige kontakten met de Hallen als ex-departementsvoorzitter Natuurkunde en huidige WPV-voorzitter (Vereniging van Vlaamse Professoren) lijkt hij daar inderdaad toe bekwam te zijn.

Moraal.

Volgens Van Gerven - en hij zal wel niet de enige zijn - behoren de professoren tot de godenwereld, of beter: hoogste stand van de universiteit die men zonder kik en onvoorwaardelijk moet gehoorzamen. Prof. Van Gerven houdt er twee maten en gewichten op na: was het niet dezelfde prof, die nu de WP- en rechtszekerheid van zijn perso-



dergelijk akkoord wilden verbinden, maar niet schriftelijk, wel moreel.

Deze "onbeschaamdheid" deed prof. Van Gerven weer eens schulmbekken, en hij schrikte er niet voor terug deze "respektloze" en "onbeleefde" kinkels met weddevermindering of ontslag te bedreigen als ze niet wat meer eerbied en gehoorzaamheid t.o.v. hun oversten zouden laten blijken.

Men verzekerde ons dat zijn dreigement niet loos klinkt, want zoals Van Gerven zelf zegde, zijn dergelijke maatregelen voor hem geen en-

neel op losse schroeven zat, die vóór enkele maanden als WPV-voorzitter de solidariteit van de studenten opiste toen de regering de emeritaten voor o.m. de profren iets naar beneden haalde om tot een nivellering van de pensioenen te komen?

Er zijn nog andere, algemenere, konklusies uit dit voorval te trekken, maar hierop komen we bij een andere gelegenheid nog wel eens terug.

# JONG BIER MOET GISTEN

## KRITISCHE WERKGROEPEN IN DE MARGE VAN DE FAKULTEITEN

Sinds geruime tijd leven er in de schoot van meerdere fakulteiten werkgroepen die hun voedingsbodem met een kritisch oog gadeslaan. Weinig studenten kennen buiten hun eigen fakulteit één of meerdere werkgroepen.

Wachtens zijn deze werkgroepen erg belangrijk voor onze universiteit, waar een kritische geest, vooral een kritische studentengeest, vaak zoek is. Een koe eet ook alleen maar wat de boer haar voorst.

Deze werkgroepen zijn er het bewijs van dat ons onderwijs de student nog niet helemaal mond dood gemaakt heeft. De student wil en kan nog reageren. Aan u om aan de hand van deze interviewreeks te achterhalen of het om een forse beweging dan wel om stuiptrekkingen gaat.

Als eerste in de rij komen de "Verontruste Historici" (departement Geschiedenis, fakulteit Letteren & Wijsbegeerte) aan de beurt. Indien dergelijke werkgroepen hun werking aan een breder publiek willen kenbaar maken, kunnen ze steeds een afspraakje maken met VETO.

### VERONTRUSTE HISTORICI

VETO: Wanneer en waarom werd de werkgroep "Verontruste Historici" opgericht?

V.H.: Dit gaat vier, vijf jaar terug.

Vijf jaar geleden was er een werkgroep die "Politieke Werken" noemde. Deze heeft hoogstaand theoretisch onderzoek verricht i.v.m. kursuskritiek. Verder heeft deze groep een analyse gedaan van de departementsbibliotheek op de vijfde verdieping van L&W. Men onderzocht toen hoeveel links werken of werken over links er vertegenwoordigd waren. Men kwam tot de bevinding dat dit er erg weinig waren. De mensen van deze groep hadden weinig contact met de jaren, met de andere studenten binnen Geschiedenis, vooral omdat hun werk op een hoog peil stond. Het jaar daarop werd gepoogd opnieuw van wal te steken, maar het liep slechts enkele maanden. Als reactie hiertegen ontstond dan drie jaar terug de werkgroep "Verontruste Historici". Men besloot te werken op een lager peil en dit met de bedoeling meer mensen aan te trekken.

VETO: Waarvoor zijn de "Verontruste Historici" verontrust?

V.H.: Een vak als geschiedenis leest heel veel subjektiviteit toe, iets wat je niet kan zeggen van een positief wetenschappelijk vak. Het is vooral die subjektiviteit die de "Verontruste Historici" op de korrel nemen. Drie jaar geleden wou men vooral een

fundamentele oppositie in de lessen brengen. Enkele studenten namen bepaalde thema's uit de lessen, ze verwerkten en bestudeerden deze grondig en brachten op basis van hun bevindingen een pamflet uit. De bewuste prof mocht zich dan in de lessen aan heel wat vragen die bij de studenten begonnen te leven verwachten. Ook dit jaar werken we hier aan.

VETO: Zijn er naast kursuskritiek nog andere werkdomeinen?

V.H.: Vorig jaar is er bijvoorbeeld weinig aan kursuskritiek gedaan. We hadden toen onze handen vol met een aktie die we gevoerd hebben in verband met de specificiteit van het katholiek onderwijs. We waren toen in kleine werkgroepen verdeeld, bv. een werkgroep voor de Vlaamse studentenbeweging. We hadden toen een overvol programma. We hebben dat jaar ook een Cuba-avond gebracht. Dit jaar wordt er werk gemaakt van een vergelijking van de leerstof geschiedenis die men in de andere Vlaamse universiteiten aanbiedt. Hiermee hebben we de bedoeling onze professoren op bepaalde tegenstrijdigheden in hun colleges te wijzen. Verder is er ook een werkgroep "Cambodja" die een pers-onderzoek doet met de centrale vraag: kan men het socialisme in dat land koppelen aan het begrip "mensenrechten". We hadden tijdens ons werkweekend ook besloten elke maand een aktiepunt te nemen. We hebben tot nog toe één debat gehad over het fascisme in België vóór W.O.II. Het volgende debat wordt in januari verwacht.

VETO: Welke studenten maken deel uit van de "Verontruste Historici"?

V.H.: Voor twee jaar waren het meestal mensen van tweede kan en enkele van de eerste licentie. Twee jaar terug was eerst lic sterk vertegenwoordigd. Dit jaar bestaat de groep vooral uit mensen van de tweede kandidatuur. Verder nog enkele van eerste kan en eerste lic, maar niemand meer van tweede lic.

VETO: Hoe staan de profen tegenover de "Verontruste Historici"?

V.H.: De meeste profen staan positief tegenover ons. Sommigen moedigen onze initiatieven aan. Er is tot nu toe weinig of geen negatieve reactie geweest en we hebben het toch al aangedurfd, wanneer een prof een mening wil doordrukken, pamfletjes te verspreiden die op tegenstrijdigheden wijzen.

VETO: Worden er bepaalde voorwaarden gesteld om toe te treden tot de "Verontruste Historici"?

V.H.: De groep richt zich eerst en vooral naar mensen van het departement Geschiedenis. Bovendien dienen de studenten die er deel van wil-

matiek die we aanbrengen aangesproken. Toch zijn er bij de debatten die we inrichten te weinig studenten Geschiedenis, vooral eerste en tweede kan zijn ondervertegenwoordigd. We maken steeds voldoende propaganda maar tenslotte kan je de mensen er toch niet naar toe sleuren.

VETO: Hebben jullie contact met de werkgroepen in andere fakulteiten en universiteiten?

V.H.: Vorig jaar hadden we contact met "Polek" van Economie. Het was echter een zwak contact dat er op naar kwam verslagen van vergaderingen uit te wisselen om te weten waar we beide mee bezig waren. Vandaag denken we er sterk over na om binnen SVB te gaan werken, maar hierover is nog geen be-



len uitmaken zich links op te stellen. Met links bedoelen we dat ze zich erg kritisch moeten opstellen t.o.v. wat ons hier aangeboden wordt. Dit komt er op neer dat we meestal mensen aantrekken die weinig voeling hebben met een linkse studentenvereniging zoals Groep Arbeid, SJW of Amada. De bedoeling is deze studenten binnen ons departement te organiseren en met hen discussies over bepaalde thema's te houden. Daarom nodigen we om de twee weken iemand uit om een bepaald thema aan te brengen. Zo behandelden we reeds het Vrouwenhuis en het bewaren van je progressiviteit binnen het katholiek onderwijs.

VETO: Bereik je de grote studenten-groep binnen Geschiedenis en zijn er concrete resultaten?

V.H.: Tot nog toe is er weinig of niets veranderd, maar t.o.v. vroeger is er heel wat meer enthousiasme voor de "Verontruste Historici", meer mensen voelen zich door de proble-

sluit genomen. Iemand van onze groep praatte voor een vergadering van studenten Geschiedenis in Gent, waarna men daar een parallelle groep van "Verontruste Historici" heeft opgericht. Ook in Brussel loopt iets dergelijks. Onze contacten met deze groepen zijn evenwel erg zwak.

VETO: Zou een meer intensieve werking niet interessant kunnen zijn?

V.H.: Dit zou zeker positief zijn, daarom zouden we binnen de SVB willen werken. Wel zien we het voeren van gemeenschappelijke akties niet zo dadelijk zitten. We willen vooral de toestand binnen ons eigen departement doorlichten. Als we een debat voeren rond de 10.000 dan komt men individueel naar voor en niet als "Verontruste Historici".

M.C.  
dec. '78

## 10.000

Vóór de vakantie had de VLIR (Vlaamse Interuniversitaire Raad, bestaande uit de rektoren van de Vlaamse universiteiten) een onderhoud met minister Ramaekers, o.m. over het omstreden inschrijvingsgeld. In een perscommuniqué dat na afloop van de bijeenkomst werd vrijgegeven, werd lakoniek vermeld dat de beide partijen zijn overeengekomen om een soepele spreiding van de inschrijvingsgelden uit te werken.

Vlak vóór de Kerstvakantie hadden de Waalse rektoren eveneens een onderhoud met hun onderwijsminister en in een kort radiobericht werd als resultaat van die bespreking vermeld dat de 10.000 fr inschrijvingsgeld vanaf februari e.k. aan de Franstalige universiteiten zullen geïnd worden.

Blijkbaar hebben de onderwijsministers, noch de universiteitsrektoren oren naar de eisen van de studenten en wordt er vlotjes over hen heen gestapt.

Daarom is het nog meer dan noodzakelijk dat de studenten hun aktie tegen het verhoogde inschrijvingsgeld en de crisis-wet blijven verder zetten.

Neem daarom contact op met je fakultair aktiecomité of het Centraal aktiecomité (Sociale Raad - 016/23.85.75 of 't Stuc - 016/22.44.38) om mee te helpen aan de verdere uitbouw van de aktie.

Tijdens de Kerstvakantie werd er ook gewerkt aan een evaluatie van de tot nog toe gevoerde aktie en aan het tweede deel van de brochure over de crisiswet - op dezelfde plaatsen verkrijgbaar.







# AKTIVITEITIPS



DE VIER MIDDENSTE BLADZIJDEN VAN VETO ZIJN SPECIAAL BEDOELD OM AKTIVITEITEN VAN ALLERLEI ORGANISATIES (KRINGEN, STUDENTENVERENIGINGEN, VOORMINGSORGANISATIES, WERKGROEPEN...) OP TE NEMEN. IN DE KALENDER WORDEN DEZE KORT KRONOLOGISCH OPGENOMEN. DE BUITENBLADZIJDEN WORDEN GERESERVEERD VOOR EEN WOORDJE UITLEG EN TOELICHTING OP DE AKTIVITEITEN (uiterste datum voor kopij: zie laatste pagina Veto)

## TIEN JAAR OIKONDE LEUVEN: DAG DER THUISLOZEN

Ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan van Oikonde-Leuven worden een aantal speciale activiteiten voorzien op dinsdag 23 januari in de Grote Aula.

14u: film (zie affiche)

15.30u: paneelgesprek over "Beeldvorming over ex-gevangenen, psychiatrische patiënten en hun integratiekansen" m.m.v. T. Peeters (Crim.KUL), L. Lagrou (Psy. KUL), L. Boone (Com.Wet.KUL), J. Verbrugghe (dir. LeuvenCentraal), L. Demaslaeker (Psych.), J. Stæss (Gazet v. A'pen), P. Verbrugge (BRT).

moderator: J. Van Heddeghem (Com. Wet. KUL)

Het onbegrip, de vooroordelen, de beeldvorming die rond de ex-gevangene of de ex-psychiatrische patiënt hangt, bemoeilijken uiteraard zijn integratiekansen en zijn re-socialisatie. Vanwaar komt deze beeldvorming?

Beantwoorden deze beelden een werkelijkheid? Hoe komt het dat bepaalde beelden sterk bestendig blijven?

Vragen waarop het publiek in samenspraak met het paneel een antwoord kan zoeken.

20.30u: Benefietavond t.v.v. Oikonde Leuven met Cassiopeia (muziek "Jan Rep") Panem et Circenses (mime) Wannas Van de Velde en groep

voorverkoop (100 i.p.v. 120 fr) bij Musicland, Den Appel, Blauwe Schuit, Oikonde.

We nodigen alle studenten graag uit om deel te nemen aan deze "Dag der thuislozen". Wij danken u, niet in naam van onze "sukkelartjes", maar in naam van onze gasten en de vele thuislozen die recht hebben op een degelijk bestaan.

Oikonde-Leuven vzw

over doel en werking van Oikonde: zie eerste katern Veto, p. 8.



## DAF-LEUVEN PRESENTEERT: "PROMENADE AU PAYS DE LA VIEILLESSE"

Zweedse film (1974) van Marianne Ahne (eerst in 1978 door de Zweedse TV vrijgegeven voor het niet-kommerciële filmcircuit).

De cinema heeft kunnen gebruik maken van enquêtes in de Franse bejaardentehuizen die uitgevoerd werden door de medewerkers van Simone de Beauvoir.

Deze film is een scherpe aanklacht tegen de misbruiken in de bejaardentehuizen zelf in Frankrijk, vooral in 't gesticht van Nanterre. Maar er komen ook scènes in van het ziekenhuis van Ivry, Champouëil, interviews op straat, in een café, in een mijnwerkerswijk in Noord-Frankrijk. Als zodanig is de film een wandeling afgewisseld met bedenkingen (beschouwingen) van S. de Beauvoir, een vrouw die zelf gekonfronteerd wordt met het ouder worden en die een uitgediepte

vrouw die zelf gekonfronteerd wordt met het ouder worden (ze is 69) en die een uitgediepte analyse heeft gemaakt van haar eigen reacties.

Zij vindt dat de gemeenschap het probleem van de ouderdom doodzwijgt. Ze noemt dit de "samenzwering van de stilte". Dit is te wijten aan het schandelijke lot dat men aan de oude-

ren voorbehoudt in deze op winst gerichte maatschappij.

Oude mensen zijn uitgesloten van de arbeidsmarkt en dus "nuuteloos" in deze kapitalistische economie. De meesten trekken slechts een hongerpensioentje en zijn gedoemd tot ellende, zwakte, verveling, eenzaamheid of opsluifing in een gesticht. Men behandelt hen als uitschot, als "Unter-Menschen". De meeste volwassenen gedragen zich alsof ze nooit oud worden, ze denken er ook niet over na, tot het hen zelf overkomt. De gemeenschap verhindert ons de oudere mensen te beschouwen als onze gelijken, we worden aangespoord hen te mijden, hen onze sympathie te weigeren. Als ze dezelfde gevoelens en wensen uitaan als de jongeren, dan klinkt ons dat onaangenaam in de oren. Liefde, jaloezie schijnt bij hen belachelijk en een schande, seksualiteit weezinwekkend, geweld bespottelijk.

Waarom zouden oude mensen deze gevoelens niet (meer) mogen hebben? Marianne Ahne laat ons hun stem horen, hun dagelijks leven zien. (Naar de "Andere Sinema, nr. 3)

Na de voorstelling volgt een debat.

De Andere Film-Leuven

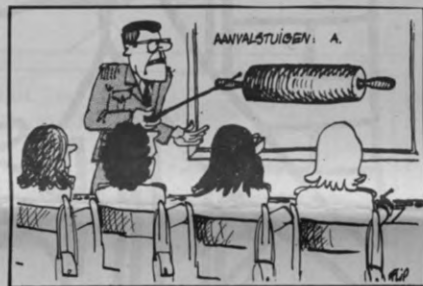
## DAF-LEUVEN PRESENTEERT: "LE FILET AMERICAIN"

Op 16, 17 en 18 januari om 20.30u in Auditorium Vesalius, telkens om 20.30u.

"...De film werd hoofdzakelijk gerealiseerd in België, één van de rijkere maar niet almachtige landen van de Westerse beschaving, waar armoede onlogisch is en rijkdom... ook. Waar men je onbegrijpend nakijkt als je praat over onderdrukking en revolutie. We kunnen zeggen wat we willen. Hier wordt men niet op straat neergeschoten zoals in Latijns-Amerika of opgesloten in een tiggerkooi zoals in Vietnam. Tenzij je over geld of macht beschikt is handelen hier even utopisch als achter het IJzeren Gordijn.

Wie in ieder geval niet moeten bedenken zijn de nationale televisiestations die het nieuwsmateriaal

censuur, achterbakse chantage. Opnamen zoals die van de persconferentie over de oorlog in Vietnam met Jane Fonda (Montréal) werden na afloop van tijd volledig onbruikbaar. Met veel hartzeer hebben we er deze grote dame dan moeten uitknippen... Herhaaldelijk zijn we opnieuw moeten beginnen, herhaaldelijk hebben we er de brui aan gegeven. Maar dan was er steeds weer dat beeld van die gebroken wenende man, sigaret in de mond, op de begrafenis van Pablo Neruda, enkele weken na de Chileense putch. Zelden of nooit zag ik één beeld waarin zo'n intens verdriet, zo'n bodemloze wanhoop weerspiegeld werd. Dit was de drijfveer voor het maken van "Le Filet Américain": nooit meer willen we een beeld van die menselijke ellende voor ogen krijgen..." (Robbe de Hert)



monopoliseren, de filmbibraries (met uitzondering van Belgavox) die onmogelijke prijzen vragen, de rijkswacht die zorgde voor onwettige inbeslagname, vervolging en intimidatie of het Ministerie van Franse Cultuur, dat ondanks een gunstig advies van de selectiecommissie, 32 maanden nodig had om een subsidie van een luttele 300.000 BF te ondertekenen. Voor een project dat gebonden is aan de actualiteit betekent dit doodgewoon economische

Wat als vedetten: de ontelbare menen die voor hun rechten op straat komen; E. Mandel, marxist-ekonomist; Paul Vanden Boeynants, minister van Defensie; de rijkswacht van hier en elders; talrijke prominente figuren die op de één of andere manier hun medewerking verleenden.

Na de vertoning van 16 januari is er mogelijk een debat (zie daarvoor de affiche van DAF)

DAF-Leuven  
Tijlensevest 77  
3200 Kessel-Lo

## KUNST K.U. LEUVEN 1979

De KULeuven richt dit jaar de derde tentoonstelling in van de driejarige cyclus "Kunst KULeuven". Dit jaar komt de grafische kunst aan bod, d.w.z. grafiek en tekeningen (etsen, gravures, zeefdruk, linno, houtsnede...).

Dit initiatief staat open voor alle geleidingen van de universiteit, dus ook de studenten.

Mensen die bijgevolg menen met een dergelijk werk buiten de muren te kunnen komen, kunnen maximum 3 werken binnenbrengen op het sekretariaat van de fakulteit W & L, Blijde Inkomstraat 21, dit tussen 18 en 23 maart.

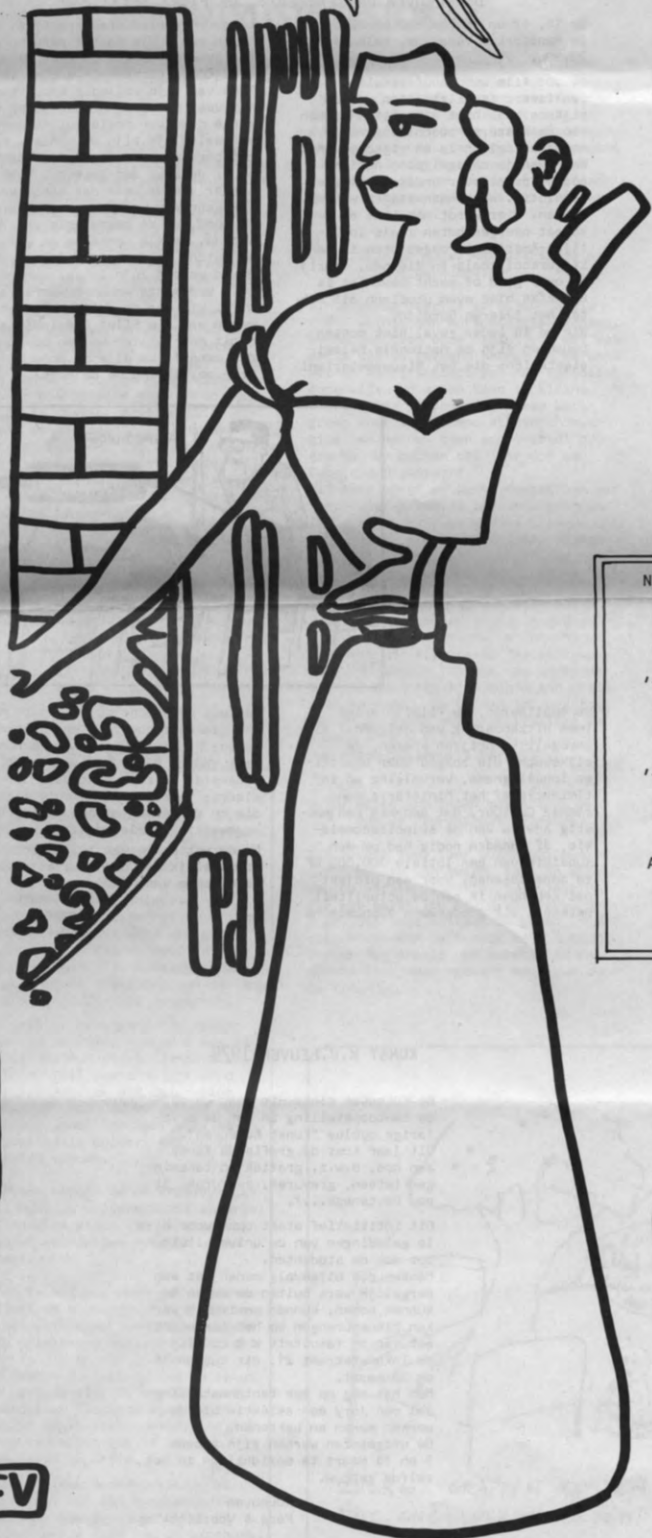
Met het oog op een tentoonstelling zal een jury een selectie uit de werken maken en bekronen.

De uitgekozen werken zijn tussen 3 en 18 maart te bezichtigen in het zelfde gebouw.

KULeuven  
Pers & Voorlichting

GA JE NU  
MEE ... OF  
NIET ?

Mmmm...



**maandag 8 JANUARI**  
 'T STUC, VERGADERZAAL 20u  
 VORMINGSVERGADERING SJW  
 inkom: vrij  
 (org. SJW)

KULTUREEL CENTRUM Vanderkelenstr. 30, 20u  
 OPENBARE LEZING: "het levende water van de H. Grael"  
 inkom: vrij  
 (org. Rozekruisersgenootschap)

'T STUC, ANIMATIEZAAL 20.30u  
 FILMKLUB "M. EINE STADT SUCHT EIN MÖRDER"  
 inkom: 50/40 (steunkaart)  
 (org. Kultuurraad - zie Stuc-voor-Stuc januari)

DE VALK 10u:  
 STUDIEDAG  
 VAN DE SPO  
 inkom: vri  
 (org. Inst

**dinsdag 9 JANUARI**  
 ELCKER-IK 20u:  
 REEKS: "ZIEKTEN VAN DEZE TIJD"  
 "KANKER EN ROKEN"  
 inkom: 50  
 (org. Leuvense Gezondheidsraad & Elcker-Ik Leuven)

'T STUC, VERGADERZAAL 20u:  
 WERKGROEP FEMINISME  
 (org. Werkgroep Feminisme, Politika)

'T STUC, ANIMATIEZAAL 20.30u:  
 KLASSIEKE EN HEDENDAAGSE MUZIEK "DANS EN VARIANT" door BELGISCH BLAASKWINTET  
 inkom: 120/80 (steunkaart)  
 (org. Kultuurraad - zie Stuc-voor-Stuc, januari)

NIEUWBOUW WIJSBEGEERTE & LETTEREN 8<sup>e</sup> verd. 12u:  
 FAKULTEITSKONCERT: 18<sup>e</sup> EEUWSE KAMERMUZIEK door het HACQUART-ENSEMBLE  
 inkom: vrij  
 (org. Fakulteit W & L)

'T STUC, VERGADERZAAL 20u  
 VORMINGSVERGADERING MLB  
 inkom: vrij  
 (org. MLB-Leuven)

**woensdag 10 JANUARI**

'T STUC, ANIMATIEZAAL, 20u:  
 TONEEL "KLOWNS?" van S. BOGAERTS  
 inkom: 80/60 (steunkaart)  
 (org. Kultuurraad - zie Stuc-voor-Stuc jan.)

AUDITORIUM VESALIUS 20u:  
 FILM  
 inkom: 40  
 (org. Farme)

'T STUC, V  
 VORMIN  
 inkom:  
 (org.)

AUDITORIUM  
 FILM  
 inkom:  
 (org.  
 kant)

ALMA II 21  
 POPKON  
 inkom:  
 (org.)

**Vrijdag 12 JANUARI**  
 STUDIEHUIS PATERS JEZUIETEN, HEVERLEE 10u en 14u:  
 REEKS "TIJDSGEBEUREN ALS OPVOEDINGSAPPEL" met. Dr. J. MOEMANS en E. ANTONIS  
 inkom: vrij  
 (org. Departement Pedagogische Wetensch.)

'T STUC, AN  
 TONEEL  
 theater  
 inkom:  
 (org. K



**zaterdag 13 JANUARI**

ARBEIDSRECHT JURIDISCH STATUUT  
TOEGEFENAAR

Statuut voor Arbeidsrecht)

**maandag**

**15 JANUARI**

'T STUC, VERGADER-  
ZAAL 20u:

VORMINGSVERGADE-  
RING SJW  
inkom: vrij  
(org. SJW)

'T STUC, VERGADERZAAL 20u:

STUDENTENTONEEL KONTAKT VOOR MEDEWER-  
KERS  
(org. een groep studenten - zie omme-  
kant)

GROTE AULA 20.30u:

**dinsdag**

**16 JANUARI**

FOLK "CUARTETO CEDRON"  
inkom: 150/100 (steunkaart)  
(org. Kultuurraad - zie Stuc-voor-  
Stuc, januari)

AUDITORIUM VESALIUS 20.30u:

FILM "FILET AMERICAIN" met mogelijk  
DEBAT (zie affiches)  
inkom: 40  
(org. DAF-Leuven - zie omme-kant)

AUD. K, CAMPUS ARENBERG III, HEVERLEE 21u

FILMFORUM HEVERLEE "LOVE HAPPY"  
inkom: 40  
(org. Heverleese kringen & Kultuurraad -  
zie Stuc-voor-Stuc, januari)

VERGADERZAAL 20u:

VORMINGSVERGADERING MLB  
vrij  
MLB-Leuven)

VESALIUS 20.30u:

FILM "FILET AMERICAIN"  
40  
DAF-Leuven - zie omme-  
kant)

**woensdag 17 JANUARI**

CERT IAN MATTHEWS

SKAL)

GROTE AULA 14u:

DAG DER THUISLOZEN  
inkom: vrij (nemid.)  
120/100 (voor-  
verkoop) (be-  
nefietavond)  
(org. Dikonde Leuven  
- zie omme-kant)

'T STUC, ANIMATIEZAAL  
20.30u:

BELGISCHE POP TJENS  
COUTER  
inkom: 80/50 (steun-  
kaart)  
(org. Kultuurraad -  
zie St-v-St januari)

**dinsdag**  
**23 JANUARI**

**donderdag 18 JANUARI**

'T STUC, ANIMATIEZAAL 20.30u

KLASSIEKE MAAR STEENGOEDE  
FILMS "HET LAND VAN DE GROTE  
BELOFTE" (A. Wajda)  
inkom: 50/40 (steunkaart)  
(org. Kultuurraad - zie Stuc-  
voor-Stuc januari)

AUDITORIUM VESALIUS 20.30u

FILM "FILET AMERICAIN"  
inkom: 40  
(org. DAF-Leuven - zie omme-  
kant)

**donderdag 25 JANUARI**

'T STUC

T STUC, ANIMATIEZAAL 15u:

POPPENTHEATER "DIE LUSTIGEN BAER-  
CHEN" door DIVADELNI FAKULTA AKA-  
DEMIE MUZICKYK UMENI  
inkom: 30 (kinderen)  
(org. Kultuurraad - zie St-v-St,  
januari)

GROTE AULA 20.30u:

SPECIAL AGRUPACIONMUSICA DE BUE-  
NOS AIRES  
inkom: 120/80 (steunkaart)  
(org. Kultuurraad - zie St-v-St,  
januari)

'T STUC, ANIMATIEZAAL 20.30u:

POPPENTHEATER "DON SCHEIN" door  
DIVADELNI FAKULTA AKADEMIE MU-  
ZICKYK UMENI  
inkom: 80/60 (steunkaart)  
(org. Kultuurraad - zie St-v-St  
januari)

ANIMATIEZAAL 20.30u

**vrijdag 19 JANUARI**

JE MOET ER MEE LEVEN" door Amsterdams Werk-

20/80 (steunkaart)

Kultuurraad - zie Stuc-voor-Stuc januari)

GOTHISCHE ZAAL STADHUIS 11u:

ZONDAGMIDDAGKONCERT door  
ORKEST MUZIEKAKADEMIE van  
HEIST O/D BERG  
inkom: 40/20 (CJP)  
(org. Kulturele Dienst  
Stad Leuven)

KERSOUWKE 15u

POPPENTHEATER "JAN ZONDER  
VREES" door de TROUBADOURS  
inkom: 30/25 (CJP)  
(org. Kulturele Dienst  
Stad Leuven)

**zondag 21 JANUARI**

**maandag 22 JANUARI**

'T STUC, VERGADERZAAL 20u:

VORMINGSVERGADERING SJW  
inkom: vrij  
(org. SJW)

KULTUREEL CENTRUM 20u:

OPENBARE LEZING "WAT IS OORSPRON-  
KELIJKE ZELFREALISATIE"  
inkom: vrij  
(org. Rozekeuizersgenootschap)

'T STUC, ANIMATIEZAAL 20.30u:

FILMKLUB "DIE DREIGROSCHENOPER"  
inkom: 50/40 (steunkaart)  
(org. Kultuurraad - zie Stuc-voor-  
Stuc, januari)

'T STUC, VERGADERZAAL 21u:

VERGADERING WETSWINKEL  
(org. Wetswinkel Leuven)

'T STUC, VERGADERZAAL 20u

VORMINGSVERGADERING SJW  
inkom: vrij  
(org. SJW)

**dinsdag 30 JANUARI**

'T STUC, ANIMATIEZAAL 20.30u:

JAZZ met CHARLIE MARIANO en JASPAR VAN 'T HOF  
inkom: 120/80 (steunkaart)  
(org. Kultuurraad - zie St-v-St, januari)

AUDITORIUM VESALIUS 20.30u:

FILM "PROMENADE AU PAYS DE LA VIEILLESSE" met aanslui-  
tend DEBAT  
inkom: 40  
(org. DAF-Leuven - zie omme-kant)

AUD. K, CAMPUS ARENBERG III, HEVERLEE 21u

FILMFORUM HEVERLEE "THE SUGARLAND EXPRESS"  
inkom: 40  
(org. Heverleese kringen & Kultuurraad - zie st-v-st,  
januari)

ALMA II 21u:

POPKONCERT met GRUPPO SPORTIVO  
inkom: ?  
(org. SKAL)

**woensdag 31 JANUARI**

'T STUC, VERGADERZAAL 20u:

VORMINGSVERGADERING MLB  
inkom: vrij  
(org. MLB-Leuven)

'T STUC, VERGADERZAAL 20u:

DIA-AVOND  
inkom: vrij  
(org. Groep Arbeid/VSB)

GROTE AULA 20.15u:

UNIVERSITEITSKONCERT PIA-  
NORECITAL door ANDREA  
VAN SCHAICK  
inkom: 100/50 (studenten)  
(org. Rectoraat KULeuven  
& BRT-3 - zie omme-kant)



## RESERVEREN VOOR EEN UNIVERSITEITSKONCERT: EEN GRAPJE

In de Aktivitits van Veto nr.4 werd de loftrumpet gestoken over CARMINA BURANA, dat op 5 december jl. door de KULeuven en BRT-3 werd georganiseerd in de reeks "Universiteitsconcerten". We hadden ons beter de moisie bespaard.

Voor dit concert kon er gereserveerd worden in de Hallen vanaf 28 november.

Toen het loket op die dag om 10u werd geopend, stonden studenten al te drummer voor een ticket. Overdonderend sukses blijktbaar, want om 10.30u moest de reservat met spijt in de stem meedelen dat alles uitverkocht was.

Die ene persoon die instond voor de reservaties moet wel uitzonderlijke geven hebben en familie van de duizendpoot zijn om op een half uur zo'n zeventiendertig plaatsen de deur uit te krijgen. Nee. Geen tien telefoontoestellen, geen veertien handen of andere bovennatuurlijke gaven kwamen eraan te pas. Simpel: er waren, bij de officiële opening van de reservaties nog maar enkele plaatsen beschikbaar.

In "avant-première" was er achter de Hallenschermen al dicht met plaatsbesprekingen gereserveerd. Niet die drie studenten Landbouw, tevens Carl Orff-freaks, hadden vóór 28 november het kantoor van Pers & Voorlichting bestormd, noch de halve afdeling Musicologie of die een geneeskundestudente die per sé de originele Carmina Burana-uitvoering wilde horen.

Wie echter de trappen en deuren in de Hallen wel kennen zijn de professoren en ander hooggeplaatst u-

niversiteitspersoneel. Die zorgen er wel voor dat ega, kinderen, grootouders en schoonmoeder wel van een zitplaatsje verzekerd zijn.

Met dergelijke praktijken heeft het geen zin om nog promotie naar de studenten toe te maken voor de universiteitsconcerten, als deze groep toch voor schut wordt gezet.



Als er voor het volgend concert nog zoiets voorvalt, is het goed mogelijk dat er (nog eens) een protesterende groep studenten - zonder plaatsbespreking - de zaal binnenvalt.

mick

## UNIVERSITEITSKONCERT: PIANORECITAL DOOR ANDREA VAN SCHAICK

Op 31 januari om 20.15u geeft de befaamde jonge Nederlandse pianiste, Andrea Van Schaick een pianorecital in de Grote Aula.

Deze pianiste, tevens professor aan het Conservatorium te Rotterdam, sleepte in 1972 de Internationale Prijs Alessandro Casagrande en de eerste prijs in de wedstrijd Jacques Vonk in de wacht, samen met de zilveren Vriendenkrans van de Concertgebouwvrienden te Amsterdam.

Op haar programma: Mozart, Schubert, Arthur en Herman Meulemans, Jozef Cuyper en Claude Debussy (van wiens muziek ze een specialiste is en wiens 24ste Prelude ze op plaat heeft vastgelegd).

Reservaties vanaf maandag 22 januari tussen 10 en 12u en 14 en 17u in het Onthaalcentrum van Pers en Voorlichting in de Hallen (gelijkvloers). Telefoon: 016/22.04.31 toestel 229.

Prijs per kaart: 100 fr., studenten: 50 fr.

(Over de universiteitsconcerten: zie ook elders in dit nummer.)

# WEGWIJZER

## VERSNELDE VERTREKKERSWEEK ITECO

Waarom "versneld"? Deze driedaagse cyclis is georganiseerd voor die mensen die heel binnenkort (binnen de zes maanden) als vrijwilliger gaan vertrekken naar de Derde Wereld. Juist omdat ze geen mogelijkheid meer hebben om de sessie voluuntarieer in de vakantiemaanden te volgen, wordt gepoogd op korte tijd toch de belangrijkste elementen voor een concrete voorbereiding voor een vertrek aan te brengen en te bespreken. Verschillende thema's en aspecten komen er aan bod m.b.t. de Derde Wereld; ook de visie op het vrijwilligerswerk. Discussie in groep en met mensen die in de situatie zitten is mogelijk.

Het weekend gaat door in het bezinningscentrum van de Paters Passionisten, Lozermolenstraat 13 in 9770 Kruishoutem van 19 januari (9.30u) tot 21 januari (18u). Kosten (alles inbegrepen): 850 fr. Inschrijving is slechts definitief na storting van het deelnemingsgeld.

Iteco  
Oude Houtlei 19  
9000 Gent  
rek. 736-4020264-66

## OIKONDE-LEUVEN

N.a.v. 10 jaar Oikonde Leuven zijn in de loop van 1979 volgende activiteiten voorzien:

september '79: toneel "Jan Rap en zijn maat" door Mechels Miniaturtheater

dia-montage: hierin praten thuislozen vrijuit over hun leven, hoe ze in de marge zijn geraakt en hoe moeilijk het is om er weer uit te geraken. (duur: '55)  
Deze montage kan een goed uitgangspunt vormen voor verdere discussie.  
Geïnteresseerden richten zich tot Oikonde.

eind '79: publikatie van een informatie brochure waarin uitgebreid wordt ingegaan op 10 jaar Oikonde-werking.

Oikonde Leuven vzw  
Ruelensvest 127  
3030 HEVERLEE  
016/22.96.13

## INTEGRATIEWEEKEND SJALOM

Op 3 en 4 februari organiseert Sjalom voor jongeren uit Brabant en Limburg een weekend in Hasselt. Sjalom is een groep fysisch gehandicapte en valide jongeren die integratie tussen elkaar willen bereiken, zowel in eigen groep als in de hele samenleving. In andere provincies hebben ongeveer vier weekends per jaar plaats, naast andere initiatieven. De weekends bevatten allerlei activiteiten uit het sociaal-kultureel

vormingswerk met jongeren. De programma's worden samengesteld en verzorgd door de deelnemers zelf. Waarom zou jij het ook niet eens proberen in Hasselt. Het weekend begint op zaterdag 3 februari om 14u en eindigt zondag 4 februari om 16u. Ontmoetingsplaats is Ontmoetingscentrum De Borggraaf, vlakbij Bokrijk, de School voor doven en spraakgestoorden, de Limburgse natuur...

Inlichtingen over het weekend:

Martien Gevers  
Leopoldstraat 21  
3000 Leuven

Over de werking van Sjalom bij:  
Hilde Lambèr  
Naamsesteenweg 138/3  
3030 HEVERLEE

## EEN BEETJE PITTIGER LE(U)VEN: SPEEL ZELF TONEEL

Als Jezus Christus ooit besluit om terug op deze aarde neder te dalen, in welke gedaante doet-ie dat dan? Hoe ontvangt de hedendaagse disco-jugend hem? En hoe reageren papa en mama God daarop?

Over dit en nog meer dulle toestanden gaat een toneelstuk dat onlangs geschreven werd door enkele Leuvense studenten.

Na wat over en weer gepraat werd besloten tot een Leuvense opvoering. Leuven wordt niet bepaald verward door studententoneel en tenslotte is het zoveel (h)eerlijker zelf toneel te spelen dan toneel te gaan kijken. Een beetje pittiger Leuven dus. Geen flauwe K.U.L.

Om rustig en vooral vakkundig te werken werd de opvoering gepland voor begin volgend academiejaar. Zo beroven we de mensen niet te veel van hun tijd op korte termijn en omzelen we de eeuwige moeilijkheid klaar te komen vóór de examens. Repetities beginnen januari dit jaar.

Het stuk telt een 9-tal belangrijke rollen en minstens 15 figurenten. Veel volk nodig dus en u wordt hierbij uitgenodigd bij stuk voor stuk vriendelijk geïnsiteerd om mee te doen en mee te maken. Als het even kan zouden we graag de musicaltoer opgaan. Enkele mensen van musicologie zijn bereid dit technisch mirakel mee op poten en noten te zetten (wie bezorgt ons een geluidsinstallatie om in het Leuvense te repeteren?).

Voor de hoofdrollen is enige toneelervaring en zo mogelijk zangervaring wel vereist. Voor de figurenten is minder belangrijke rollen is alleen enthousiasme nodig en het feit dat je volgend jaar nog in Leuven zit. Ook mensen met handige vingers en kleurrijke ideeën om de

lichtregie te voeren zijn dringend gewenst.



Een eerste acteurs/ektrices contact gaat door op 18 januari om 20 u in een vergaderzaal van 't Stuc op de eerste verdieping. Kun je zolang niet wachten of wens je ondertussen meer te vernemen, loop dan even binnen bij

Roel De Ryck  
Burgemeesterstraat 54  
3000 Leuven

## KURSUSSEN STICHTING LODEWIJK DE RAET

Beginnen in januari:

- 15, 22, 29 januari, 5, 19 februari en 5 maart van 19.30 tot 22.30 (zaterdag van 9.30 tot 19u)

SPELEN EN BEWEGEN OP BASIS VAN MIME in zaal van Sedes

- 29 januari, 5, 12, 19, 26 februari van 19 tot 22u; 3 maart van 9 tot 18u;  
TRANSAKTIONALE ANALYSE in De Bron, Kessel-Lo

- 30 januari, 6, 13, 20, 27 februari, 13 maart, van 19 tot 22u;  
OPKOMEN VOOR JEZELF (avondcyclus) in De Bron, Kessel-Lo

- 31 januari, 7, 14, 21 februari, 7 en 14 maart van 19 tot 22u;  
BEELDENDE KUNST BENADEREN IN GROEP in De Bron, Kessel-Lo

Beginnen in februari

- 13, 20, 27 februari, 6, 13, 20 maart van 19.30 tot 22u en 3 en 24 maart van 10 tot 17u;  
NATUURVOEDING; ALLEEN EEN KWESTIE VAN ONBESPOTEN GROENTEN? in De Bron, Kessel-Lo

- 14, 21, 28 februari, 7, 14, 21, 28 maart, 4, 11, 18, 25 april en 2 mei van 19 tot 22u;  
BASISKURSUS: HOE KRIJG IK HET GEZEGD? EEN OEFENING IN KLARE TAAL in De Bron, Kessel-Lo

- 15, 22 februari, 1, 8, 15, 22, 29 maart, 5, 12, 19 april van 19.30u tot 22u en 24 maart en 21 april van 9.30 tot 18u;  
BASISKURSUS: INDIVIDUELE PSYCHOLOGIE VOOR MENSEN VAN DEZE TIJD in De Bron, Kessel-Lo

Vooraf inschrijven gewenst. Verdere inlichtingen en organisatie:

Stichting L. De Raet  
Liedtsstraat 27-29  
1030 Brussel  
02/241. 88. 33





# UW MENING

"Uw mening" is de plaats in VETO waar je jouw mening over gelijkwat kwijt kunt, vooral bedoeld voor controversiële onderwerpen waar VETO als redactie niet goed blijft mee weet, en die ter discussie aan de lezer worden voorgelegd.

## DE STUDENTEN: BEWEGING IN STILSTAND?

### IV. DE GORDIAANSE INSPRAAKKNOOP

Sinds in 1969 door de academische overheid het informatierecht schoorvoetend aan de opstandige studenten werd toegekend, is dit ontegensprekelijk en in welke zin dan ook één van de belangrijkste gegevens en konstanten geworden in de studentenbeweging. Als feit alleen al moeten er zowat duizend en één vooral negatieve beschouwingen over aan het papier toevertrouwd zijn: soethoudertje, springplank voor karriëristen, façade voor onveranderde realiteit, oorzaak van apathie, kweekstof voor burocratie, filter voor prul-hervormingetjes.

Ons interesseert vooral de rol ervan en de invloed op de studentenbeweging. Daarbij is dit thema zeker één der frappantste voorbeelden van de gevolgen van wat we in de vorige delen (+) van deze serie hebben uiteengezet, m.a.w. van wat aan studentensijde fout loopt. In die optiek zal trouwens ook de vaststelling belangrijk zijn, dat deze gebreken van de studentenbeweging nog geïntenseerd zullen worden door zowel de structureel van, als de ook door de andere geleidingen gevoerde politiek in de universitaire raden.

#### REPRESENTATIVITEIT EN KORPORATISME

De gevolgen van de toelating van de studentenvertegenwoordigers in de beleidsorganen zijn zeker niet te onderschatten. Vooreerst werd hierdoor de tendens tot representatieve opbouw van de studentenbeweging versterkt. Het was immers een - overigens terecht - eis van de universitaire overheid dat de delegaties democratisch verkozen zouden worden. Het gevolg daarvan was dat de daarvoor aangewezen kringen - tot dan toe vooral feest- en studieverenigingen - zich nu ook met "studentenpolitiek" moesten gaan bezig houden, zowel op plaatselijk fakultair als op algemeen vlak. Ook de A.S.R. ontstond als vernieuw-

de structuur om de verkregen vertegenwoordiging te organiseren. Kringen en A.S.R. (vooral dan Kringraad) werden zo de spreekbuis van de representatieve democratie, en kwamen daardoor in konflikt met de voorstanders van meer actieve voorhoeden (1). Onrechtstreeks zorgde de "inspraak" dus voor een grotere tweespalt, een polemiek die tot op de huidige dag voortduurt.

De "inspraakorganen" vormden ook een kweekstof voor splijtzwammen door hun eigen werking. Elk overlegorgaan - voor zover het er uiteraard één is - wordt immers gekenmerkt door een tendens naar compromissen en de daarvoor noodza-

kelijke gematigheid van de botsende standpunten. De kringen kenden in die zin trouwens al een traditie t.o.v. de vrije verenigingen en ondanks de afwezigheid van overleg in de universitaire beleidsorganen sloeg niet zelden daarom de sfeer ervan gedeeltelijk over op de studentenvertegenwoordigers, die meteen in botsing kwamen met het voortlevende radicalisme van dat deel van de studentenbeweging dat enkel de straat als klankbord bleef behouden. En hoewel

de bekomen informatie de mogelijkheden tot een verbeterd inzicht en dus meer kritische houding t.o.v. het gevoerde beleid in zich hield, bleek al spoedig dat - mede doordat op kleinschalige vergaderingen als departementsraden en onderwijscommissies meer inspraak van studentenzijde werd geduld dan op het niveau van de grote kanonnen - het korporatisme ook aan studentenzijde vaak meer de doorslag gaf dan werkelijk beleidsstreven.

#### DE WOESTIJN INGESTUURD

Meteen zitten we bij de problemen die de studenten zichzelf maken en die een gevolg zijn van dat waf we in de vorige delen van deze serie hebben behandeld.

Vooral het gebrek aan eenvormige structuren heeft zijn weerslag op de chaotische aanpak waarmee men op de "inspraakorganen" afgaat. Elke nieuweling in de studentenvertegenwoordiging komt in de ijle leegte terecht: een vaste houding t.o.v. de representatie op de raden zoals ze nu zijn bestaat niet, een afgelijnde aanpak of strategie evenmin.

Daarenboven zijn er geen afgelijnde visies op de inhoudelijke problemen die in de raden gesteld worden, of beter gezegd: er zijn er honderden, elk individu het zijne. Radikale druk weegt ook op de zelfs haalbare compromissen, al is dat zeker niet alleen aan de studenten zelf te wijten (zie verder). Zo worden de wegen van de studentenvertegenwoordigers op de lange duur



nog kronkeliger dan die van de politieke partijen, ja zelfs dan die van de CVP. Dat alles verhoogt op zijn beurt het al bestaande basiswantrouwen bij die andere geleidingen, wat dan gevolgen heeft op de reactie van de studenten, zodat deze vicieuze cirkel gesloten wordt.

De gevolgen hiervan kennen we genoeg: het duur vaak een jaar eer men het mechanisme van de universitaire raden doorgrond heeft en er zijn eigen positie in kent. Op dat ogenblik kan de studentenvertegenwoordiger het geraffineerde spel gaan meespelen, omdat hij zich dan zelf een visie heeft opgebouwd en zijn aanpak daaraan aangepast. Zijn taak wordt bemoeilijkt door de eigen basis, omdat deze uiteraard dat jaar ervaring niet heeft (op voorwaarde dat hij die basis op de hoogte wil houden, wat tegenwoordig zelden het geval is, omdat die moeilijkheden eerder geschuwd dan aangeurd worden). Zelfs als hij zijn basis raadpleegt, neemt hij soms een standpunt in dat dan nadien gekonstesteerd wordt door een andere basis van een andere structuur van de studentenbeweging, die eveneens "uit naam van alle studenten" beweert te spreken. Kortom, de studenten maken het zichzelf moeilijk.

#### DE KLIPPEN OP

Al het voorgaande betekent achter niet dat we de huidige "inspraakorganen" maar weer moeten afschaffen en willen terugkeren naar het wandelgangenbeheer. De kritiek aan studentenzijde op de huidige universitaire raden zou immers al te gemakkelijk in die zin geïnterpreteerd kunnen worden, hoewel waarschijnlijk niemand in die zin denkt. Hetzelfde zou men kunnen doen met de hierboven neergeschreven uiteenzetting, waaruit de studenten inderdaad als knoeters tevoorschijn treden. Daar moet dan ook aan toegevoegd worden dat niet alle - zelfs niet de belangrijkste - oorzaken van de inspraakimpasse bij hen gezocht dient te worden. We hadden het in

(+) Onder de hoofdtitel verschenen in deze jaargang van Veto tot nog toe drie Bijdragen van de auteur, nl. in de nummers 1, 3 en 5. In nummer 2 verscheen een reactie op de eerste bijdrage - nvdr.  
 (1) Cfr. artikels hierover in Veto, jg.4, nr. 14 - "JANUS" - en De Nieuwe, 27 januari 1978 - "DE TWEESLACHTIGHEID VAN DE LEUVENSE STUDENTENBEWEGING."

### VETO



Het VETO-katern zal, zoals tot nog toe gebruikelijk, om de veertien dagen verspreid worden. Eenmaal in de maand wordt hieraan de STUC-voor-STUC-krant gekoppeld (aktiviteiten van Kultuurraad); en eenmaal in de maand het SPORTUR IEFJE (aktiviteiten van de Sportraad).

VETO zal (vooral) gratis beschikbaar liggen in Alma I, II en III, de Sedes, 't Stuc, Sociale Raad, Sportraad, Nieuwbouw L & W, De Valk en in Psychologie.

Indien jef VETO thuis, op je kot wil toegezonden krijgen, kan dit door je naam op te geven op 't Stuc, Sociale Raad en Sportraad. Er wordt dan wel 20 fr verzendingskosten gevraagd.

#### HORIZONTAAL

1. niet terug te betalen studiefinanciering
2. lineaal - Administratief Technisch Personeel 3. United States - Nieuw Filosofische Kring - Indische rivier
4. bediener - gebouw met studentenkamers onder toezicht
5. bestaat - en nog anders - meest voorkomende ijskreefsmak
6. Franse ingang - en meerdere
7. Duitse liefde - spraak
8. Dostovskij schil der afkomstig uit Engeland - georganiseerde Jodenvervolgung
9. licht doorschijnen weefsel - te nemen eenheid
10. ingenieur - lentedansen
11. vissersweefsel - van kracht zijnde
12. geslachtsdelen

#### KRUISWOORDEN

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											

#### VERTIKAAL

1. terug te betalen studiefinanciering
2. stelling - voorzetsel - vrouwelijk hert
3. United Kingdom - drooginrichting voor mout en andere stoffen - tot nut 4. soort pijnboom
5. legervoetvolk
6. mekaar - verbond
7. uiting van afschuw - universiteitskonclerger
8. en ter intentie - Leuvens studentenblad - alle Turken heten ...
9. Nieuwe Partij voor Anderen - zilver - niets dan ellende
10. bestanddelen van de A.S.R. - geneesheren
11. studievergoeding
12. lofzang - leidde

die optiek al over het basiswantrouwen bij de andere geledingen, dat - zelfs al wordt het nog in de hand gewerkt door de studenten - niet van aard is de werking te bevorderen, integendeel. Het zal wel geen verduidelijking behoeven dat niet de professoren aan de universiteit de rol van underdog moeten spelen.

De oorzaken van de fallikante politiek aan studentenzijde liggen ook en vooral in de "inspraakstructuren" zelf.

Ter verduidelijking moet gezegd worden dat er een duidelijk niveauverschil bestaat tussen de termen "informatie", "inspraak" en "mede-beheer".

"Informatierecht" betekent dat men volledig passief is - zelfs aanwezigheid is niet direkt noodzakelijk - enkel de informatie van de raden verzamelt, er kritische bemerkingen op formuleert en het mogelijk protest tegen de genomen beslissing langs andere kanalen uit.

"Inspraak" omvat het "gehoord worden" inzake vaak eigen aangelegenheden, maar de beslissing ligt bij anderen, die dat standpunt kunnen negeren tot overnemen.

"Medebeheer" behelst deelname aan het beleid inzake alle te bespreken aangelegenheden, daadwerkelijke macht om mee te kunnen beslissen en verantwoordelijkheid inzake de uitvoering van de besluiten. Dit is slechts mogelijk indien er machtsverwicht bestaat tussen zij die aan het medebeheer deelnemen.

Konkreet bekeken hebben de studenten aan de KULeuven enkel een beperkt informatierecht (niet alle dossiers liggen voor hen open, zo bv. inzake benoemingspolitiek) en in sommige, vooral kleinere raden, de facto inspraak.

Nu is juist deze laatste vorm de meest ondankbare van alle.

Omdat die beslissing van de professoren afhangt, hebben de studentenvertegenwoordigers nooit zelf iets bereikt, het zijn de hoogleraren die hun "welwillendheid" getoond hebben. In de ogen van de basis wordt dit bijna altijd bekeken als zouden de profren een zoethoudertje toegestaan hebben of - en dat is erger - als zou hun vertegenwoordiger in de kaart van de tegenpartij gespeeld hebben.

Om het anders te zeggen, wanneer de profren teveel ingaan op de vragen van de studentenvertegenwoordigers, isoleren ze dezen vrij snel van hun basis. Dat proces kan ook in de hand gewerkt worden door de studenten zelf. Sommige beslissingen kunnen enkel genomen worden door wigen in het profrenfront te drijven. Dat vereist van de vertegenwoordigers een grondige kennis van bestaande wrijvingen in het hooglerarenkorps, evenals een handig en geslepen methode om daarop in te spelen. Maar dergelijke taktiek gaat gepaard met geslotenheid errond, die

ook de basis er vreemd tegenover maakt. In dit geval is dus eveneens vervreemding tussen studentenvertegenwoordigers en de studenten zo goed als onvermijdelijk. Kortom, wie langs de "inspraakorganen" in hun huidige vorm iets probeert te bereiken, riskeert de vervreemding t.o.v. zijn eigen basis, die hierdoor ongeïnteresseerd wordt, zodat de studentenvertegenwoordigers niet alleen alles op hun schouder

### STUITEND OP IMMOBILISME

Alle samen roepen de vermelde scheefgegroeide toestanden - het gebrek aan eenvormigheid inzake strategie en beleidsvisie bij de studenten, het wantrouwen bij de andere geledingen en de in de huidige structuur ingebouwde wurggreep op de vertegenwoordigers - een perfecte patstelling in het leven.

De studentenafgevaardigden hangen inzake beslissingen van een andere geleding af. Meestal loopt dit fallikant af, wat het wantrouwen t.o.v. die machtige geleding - in casu de professoren - vooral bij de basis doet toenemen.

Krijgen de studentenvertegenwoordigers wel iets gedaan, dan genieten zij tijdelijk vertrouwen bij de professoren, dat echter stuit op een bijna geïnstitutionaliseerd wantrouwen bij de basis.

Daartegenover staat dat wanneer het vertrouwen van de basis, die de professoren wantrouwt, er is, dit stellingen impliceert die door het hooglerarenkorps gewantwoord worden. Daardoor bereikt men niets, of anders gezegd, het vertrouwen van de basis levert deze niets op.

De enige uitweg hieruit is een verregaande radikalisering die de eisen van de studenten langs andere kanalen afdwingt, wil dat vertrouwen niet omslaan in wantrouwen, omdat men ogenschijnlijk niets doet. Dergelijke radikalisering is echter niet konstant vol te houden en op kleinschalig vlak quasi-onuitvoerbaar, gezien de gebondenheid van de studenten aan de professoren tegen wie ze zouden ingaan.

Paradoxaal genoeg roepen de "inspraakorganen" in hun huidige vorm en ondanks hun matigende aard dus eerder de konfrontatie op, dan wel het overleg.

Deze gordiaanse knoop was niet a priori ingemetseld bij de opbouw van de huidige structuren, maar moest er, gezien de gegevenheid van de ontstaansperiode, waaronder het konflikt dat ermee gepaard ging (2), haast onvermijdelijk in terecht komen.

Enkel een diepgaande (struktuur)her-

ders geladen krijgen - zonder steun en zonder controle - maar dezen op de lange duur steeds verder wegdriven van degenen die ze verdedigen. En dit gebeurt niet noodzakelijk op het inhoudelijke vlak - de profren naar de mond praten - dan wel en vooral inzake methode, aanpak en strategie. Andermaal een vicieuze cirkel dus, die ditmaal aantoon hoe het de studenten moeilijk wordt gemaakt.

vorming, die a.h.w. tabula rasa maakt met het verleden, kan helpen deze historische gegroeide vicieuze cirkel af te buigen.

Het doet immers vreemd, zoniet afschrikwekkend aan, studenten zichzelf te zien afvragen of zij competent genoeg zijn voor dergelijke taken en te merken hoe ze er bijwijler nog negatief op antwoorden ook, hoewel het huidige non-beleid van de werkelijke "beheerders" van deze universiteit er naast staat als een muurvaste realiteit.

Staat men dan nog verbaasd dat werkelijke enthousiastelingen tegenwoordig steeds sneller "anciens" worden? Dat fenomeen geldt trouwens niet alleen deze beperkte problematiek van inspraak of medebeheer - thema dat we enkel als voorbeeld



aangesneden hebben - , maar ook de studentenbeweging in het algemeen. De scheefgegroeide toestanden die we in dit en vorige artikels hebben opgesomd schijnen dermate vastgezet dat eenieder na de eerste konfrontatie ermee geneigd is de armen te laten zakken. Wie immers iets wil bereiken, kan dat niet meer. Mag dat niet meer. Wil het uiteindelijk niet meer.

R.F.

(slot volgt)

(2) Cfr. het artikel in de '88'-Veto (Jg.4, nr. 16-17): "DE LEUVENSE STUDENTENBEWEGING VAN 68 TOT 78: DE TELEURGANG DER IDEALEN", p. 8 e.v. [Dit '88'-nummer is nog in beperkte mate beschikbaar - 20 fr - op 't 't Stuc] - nvd.

## de factis hominibusque



De Keretopeech van rektor De Somar was duidelijk uitgesproken onder *in* ploed. • Daarin mengde hij zijn wetenschappelijke achtergrond, de verkiezingen en de Keretopeech. • Hij schetste de evolutie van de unief, vertrekkend van een vergelijking met het menselijk embryo en toetste de groei ervan aan de slogans die in de verkiezingsstrijd aan bod kwamen. • Om draaiertig van te worden. • Wat een aantal gasten dan ook deden, mede onder andere invloed.

Gelezen op een WC. • "Dormes tranquille - un flic est né ce soir". • Zoets kan alleen maar uit de politieke ziel van een Franstalige student komen.

Na de indigesties van de Keretalkoelen, de Nieuwjaarbrankjes, de Omroep de Kinderenroep en Driekoningen-Lekkerrijen, nog een bijkomend maagvullertje. • In het editoriaal van Veto 6 schreven we dat alle Almar-restaurants samen maandelijks 40 à 50.000 maaltijden verzette. • We hadden de verkeerde statistiek vast. • "Het dalend aantal maaltijden" waar we het over hadden is nu al tijd goed voor rond de 150.000. • Blurp...

Je kan in 't vervolg beter reserveren voor de produkities die Kultuurraad op de Stuc-planken brengt. • In december waren er twee optredens op voorhand uitverkocht en voor drie andere was er nog net een plaatsje voor de laatkomers. • En als we zeggen reserveren, bedoelen we ook werkelijk reserveren.

De meest kieke opmerking in de persverslagen over de mars op Brussel van 12 december. • Toen de studenten rustig uitgingen, stonden de de professionele plakploegen al klaar om de kaalgetrokken verkiezingsborduren opnieuw te beplakken. • Zo komt iedereen aan z'n trekken.

Het ATP van Wijsbegeerte en Letteren geeft een driemaandelijkse tijdschrift uit. • Met de zeer toepasselijke naam ATEEPPEE. • In de generiek van het nummer staat: "Tijdschrift samengesteld in hun vrije tijd als vrijetijdsbesteding". • Is dat nu om een creatieve vrijetijdsbesteding te propageren of om allerlei universiteitsoverheden gerust te stellen dat ze tijdens hun verkenen wel degelijk de Job uitvoeren waarvoor ze betaald worden?

Een BOB-er is ook maar een mens. • Die misschien zijn moeder vermoord heeft, maar wat wil je met sociale gevallen? • Tijdens dezelfde mars op Brussel liet eentje zich pramen om een kaart te kopen van een GIST-er voor hun fuif. • Ze hebben hem echter niet gezien. • Maar die mannen met slappe hoofd en regenjas in de hoek van de fuifzaal, met een spake in de hand, kende ook niemand.

Volgens de begroting van de KULeuven, wordt er door de centrale universitaire diensten voor zowat 13 miljoen per jaar afgetelefoneerd. • Niet voor niks dat de lijnen daar zo vaak bezet zijn.

Is de Zaal der Hallen misschien te klein? • Je kan er anders aan een goedkoop tarief een fuifje geven. • Geen haat, wel een waarborg van 500 fr en de prijs van een vat bedraagt 3000 fr (+ 15 fr per pint). • Alleen heb je er het nadeel dat er rond 2u 's nacht regelmatig ordeverstoringen binnenvallen. • Want dat is het uur dat de flikken eens komen kijken en vaak laten zij de boel sluiten omdat hun oortjes zo fijngevoelig zijn. • Of zijn wij doof?

### OPLOSSING KRUISWOORDEN

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
S	T	U	D	I	E	B	E	U	R	S	
T	E	K	E	N	L	A	T	A	T	P	
U	S	N	F	K							
O	I	E	N	A	A	R	P	E	D	A	
I	S										
E											
L	I	E	B	E							
E	N	S	O	R							
I	N										
N	E										
G	E	N	I	T	A	L	I	E	N		



### VETO

VOLGENDE KORTE OF LANGERE DOSSIERS VERSCHENEN IN VORIGE NUMMERS VAN VETO JAARGANG 5:

- ★ "DE STUDENTEN: BEWEGING IN STILSTAND" in nr. 1, 3 en 5
- ★ "TIEN JAAR LSWH IN LEUVEN" in nr. 1, 2 en 5
- ★ "WAT IS ER VAN DE DEMOKRATISERING VAN HET ONDERWIJS" (n.s.v. de actie tegen de 10.000) in nr. 2, 3, 5 en 6
- ★ "10.000 GEDEELD DOOR 6 = GRATIS ONDERWIJS" (interviews met een aantal Leuvense studentenorganisaties n.s.v. de 10.000) in nr. 4 en 5
- ★ "HET DEKORATIEVE ELEMENT VAN DE UNIEF: STUDENTENINSPRAAK" in nr.4
- ★ "PROFIEL VAN EEN JOBIST" in nr. 5
- ★ Iran: "OLIE OP HET VUUR VAN DE SHAJ" en "IRAN: RIJP VOOR DEMOKRATIE" in nr. 5 en 6

Deze nummers zijn nog beschikbaar op 't Stuc.



De afgelopen weken is er enige deining ontstaan, veroorzaakt door enkele (fantasierijke) kranten, over een incident in oktober '78 tussen de mensen van 't Stuc en van de Stedelijke Jeugddienst van Leuven.

Op donderdag 26 oktober kwam er in de namiddag een telefoontje op 't Stuc van het Leuvense politiekommisseriesaet om te vragen "hoe laat de Israëllers op 30 oktober zouden langskomen".

Grote vraagtekens al om, want op 't Stuc had nog niemand iets gehoord van een dergelijk bezoek.

Bij enige navraag bleek de Leuvense Stedelijke Jeugddienst op die dag een Israëlische jongerendeleгатie (jeugdverantwoordelijken) rond te leiden in Leuven; ook 't Stuc stond op het programma.

Volgens de verantwoordelijke van de Jeugddienst zou er al veertien dagen vroeger contact zijn opgenomen met 't Stuc om te vragen of een geleid bezoek mogelijk zou zijn.

En hier begint de verwarring.

Bij navraag onder het personeel van 't Stuc was er niemand die van dat vroeger telefoontje iets afwist. Indien dit wel het geval zou zijn geweest, zou een dergelijke aanvraag minstens op de wekelijkse personeelsvergadering (waar praktische afspraken voor de taakverdeling worden gemaakt) ter sprake zijn gekomen, en nog meer waarschijnlijk op een A.S.R.-vergadering (stuurgroep).

Omdat de mensen van 't Stuc van niets wisten, vroeg de Stedelijke Jeugddienst of zo'n bezoek op 30 oktober nog kon georganiseerd worden. Al dedelijk werd gezegd dat dit voor 't Stuc waarschijnlijk moeilijk zou zijn omdat er maar 5 dagen (waarin een weekend) tussen de kennisname en het bezoek waren; maar er werd ook dadelijk gezegd dat, indien een geleid bezoek niet kon doorgaan, de groep alleszins 't Stuc wel kon aandoen.

De volgende dag werd dit punt als varia besproken op een reeds lang geplande personeelsvergadering.

Gezien de drukke agenda en afspraken voor die volgende week, kon niemand zich vrij maken om de bezoekers rond te leiden. Een aantal personeelsleden liepen, op basis van hun individuele politieke overtuiging, ook niet hoog enthousiast op met het verzoek, maar dit aspect werd uitdrukkelijk buiten de besluitvorming gehouden, omdat zo'n politieke beslissing niet tot de bevoegdheden van het personeel behoort. De beslissing werd overgemaakt aan de Stedelijke Jeugddienst, nog tijdens de vergadering.

De maandag van het bezoek kwam een verantwoordelijke van de Jeugddienst 's morgens nog op 't Stuc langs om nogmaals aan te dringen op een geleid bezoek. Er werd herhaald dat het wegens de laatste aanvraag en de werkbezetting niet mogelijk was.

De Israëlische delegatie heeft 't Stuc niet aangedaan.

De afwijzing van het bezoek om praktische redenen, werd door de verantwoordelijke van de Jeugddienst als een "weigering" gevoeld en dit kwam bij hem blijkbaar slecht over, gezien de goede contacten die recent waren ontstaan tussen de Stedelijke Jeugddienst en 't Stuc (vooral via Kultuurraad).

Hij schreef zijn ervaring naar in een artikel met zijn visie op de feiten en publiceerde dit in het maandblad van zijn dienst. "Het jeugddienstertje" van december '78. Dit blad wordt verstuurd aan de verantwoordelijken van de jeugdorganisaties van Leuven, naar stedelijke diensten en naar de pers.

In dit artikel stelde hij o.m. dat er weken vooraf telefonisch contact was geweest over het bezoek, dat de weigering gefundeerd zou zijn op het feit dat de ploeg van 't Stuc pro-PLD is opgesteld ("... nu, dat is hun goed recht"), dat het ontbreken van tijd voor een personeelskader als 't Stuc op een vergaande bureaucratische ofwel nonchalance wijst; de afwijzing was voor hem oneenswaardig.

In de laatste zin stelde hij - ei-

genaerdig genoeg - al dat zijn re-las mogelijk zou weerlegd worden.

Op 't Stuc was de hele zaak onder-tussen al lang uit het geheugen ver-dwenen en zou men waarschijnlijk niet eens van het bewuste artikel geweten hebben, was het niet dat de Gazet van Antwerpen in de tweede



week van december over deze gebeurtenissen melding maakte, gebaseerd op het artikelje in "Het Jeugddienstertje", en had de journalist in kwestie geen contact opgenomen met de andere "partij" zoals het een eerlijke journalist zou betamen.

Waarschijnlijk heeft die beroeps-schrijver bij het neerpenen al enige deontologische wroeging onder-vonden, want de titel bevat al een vraagteken: "Israëll's niet welkom bij Leuvense studentenorganisatie?". Maar in het verloop van het artikel valt de schaamte blijkbaar weg en worden er enkele insinuaties en fan-tasietjes ingevoegd.

De lezer wordt er uitdrukkelijk op gewezen dat 't Stuc een "door de gemeenschap betaald cultuurcentrum" is; hij vergeet echter ruim te nu-anceren: 't Stuc is er enkel geko-men op aandringen van de studenten en werd gerealiseerd bij beslissing van de universitaire overheid, die hiervoor deels gebruik maakte van gemeenschapsgelden die voor dergelijke zaken beschikbaar worden gesteld. In de redenering van de jour-nalist zou je evengoed kunnen stellen dat, in het kader van de staats-staun aan de pers, de Gazet van Ant-werpen leugens verkoopt met gemeen-schapsgelden (ware het niet dat de GvA door dergelijke praktijken ge-noeg geld binnenrijft om geen be-roep te moeten doen op de overheid). Verder stelt de journalist zonder meer dat 't Stuc-personeel pro-PLD is en dat de negatieve beslissing op een speciaal voor die gelegen-heid samengeroepen personeelsonder-onsje genomen werd.

En zo breidde deze rel zich uit.

Naar verluidt zouden er, op basis van het GvA-artikel, in de Hellen al mensen zijn die zich de affaire aantrokken.

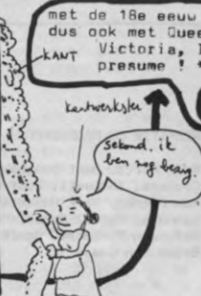
Toen 't Stuc-personeel het artikel-tje in "Het Jeugddienstertje" onder ogen kreeg, werd er dadelijk kon-tact opgenomen met de verantwoorde-lijke van de Stedelijke Jeugddienst. De beide versies van de feiten ver-den met elkaar gekonfondeerd en beide bleven behouden. Daarom vroeg het personeel van 't Stuc om in "Het Jeugddienstertje" haar versie te mogen publiceren, wat toegestaan werd.

Maar het belangrijkste van dit on-derhoud was dat dit incident geen hinder zou mogen betekenen om de tot dan toe goede betrekkingen tus-sen de Jeugddienst en 't Stuc ver-der te laten bestaan. Dit leidt im-mers nergens toe. En de beide diensten gingen hiermee akkoord.

Hiermee werd, wat 't Stuc betreft, een streep getrokken door de hele affaire.

m.m.

# STIJFSEL & ZO(ON)



VOETNOTEN:

\* : dus geen zoner zoals DE NUS zegt.  
 \*\*\* : sorry voor dit lettertype maar hij sprak altijd zo.

deel 1: Vols 5



# IN ONZEFAKULTEIT

De redakteurs van het KWAM-blad houden er een brede kijk op de wereld op na. In het decembernummer werd gestart met een boekenrubriek, en wie nu verwacht dat er werken over Mozart, Rubens of de Etrusken zouden besproken worden heeft het mis voor. De eerste bespreking gaat om een boek over psychiatrische instellingen "Verboden toegang" van G.D. Bekkers en M.K. Bekkers-Rabdau, waarin een niet rimpelloze studie van deze vorm van ziekenzorg wordt neergeschreven.

En op het jaarlijks Barbarabel van 't VTK kon men, met Big Bill als attractie, over de koppelen lopen en over de vloer zwemmen. Dit alles in de Stella-zaal. Maar dit is geen nieuws meer, maar traditie.

De o zo vertrouwde Fakber van Germania zal binnenkort op een andere plaats dan de Bogardenstraat te bezoeken zijn. Als de kringverantwoordelijken tenminste nog aan een ander onderkomen geraken. Want de unief is druk bezig een pak huizen "af te stoten" zoals dat heet, en onderhandelt nu met de Kredietbank voor verkoop (40 miljoen, als we ons niet vergissen). Behalve het Germaentje zit o.m. het oud Medisch Centrum op het Laduzeplein in het pakket.

In Pedagogie roert entwat. Daar is een dekanenkombinaat al enkele jaren aan 't proberen de studieuur van deze richting tot vijf jaar te verlengen. Vóór drie jaar ving een dekaan bot op de Akademische Raad. Na een herschrijven van de nota over deze problematiek door zijn opvolger, zette de universitaire overheid het licht op groen. Maar voor de studenten is het allemaal maar troebel water en de manier waarop de hervorming in elkaar werd en wordt gestoken, biedt voor hen geen enkele waarborg dat de hervorming enige inhoudelijke verbetering van de - volgens hen toch al lamentabele - opleiding met zich meebrengt.

Dat het niet altijd rozegeur en maneschijn is in de kringkafes of -kroegen - zoals je zelf apprecieert - blijkt uit de financiële moeilijkheden waarin Politika blijkt te verkeren. Daar wordt ook gezwoomen, maar dan om het hoofd boven 't financiële water te houden. Wat echter niet belette de periode vlak voor de Kerstavantie af te sluiten met de al even traditionele "Deftige Dagen".

In Pedagogie zijn de problemen legio (= veelvuldig voorkomend). Prof. Dekayzer loopt er met het idee rond om een afdeling Kunstpedagogie op te richten. In principe een goede zaak, want kunst- en cultuurbegeleiding laat in het onderwijs vaak te wensen over en in principe kunnen de studenten met de optie akkoord gaan. Maar het is weer de onvoorstelbare manier waarop dergelijke zaken tot stand komen, die de studenten flink ergert. Maar ze zijn daar ook konstruktief en de studenten zijn dus bezig met een eigen onderzoek hoe zo'n richting wel tot haar recht zou kunnen komen.

Tradities zijn sterk. Aan de KULeuven bestaat er zo nog een door god vergeten - hoewel het niet zou mogen - fakulteitje Kerkelijk Recht (tweede vermeld in agenda en dikke kollegerooster). Daar zijn bijgevolg ook studenten aan verbonden die zich zonder structuur een beetje verloren wanen. Daarom hebben zij een - hernieuwd - verzoek aan de Kringraad gericht om als kring erkend te worden. Vóór vier jaar werd door hun voorgangers een gelijkwaardige aanvraag ingediend, maar dat werd, na lange discussie in de Kringraad, afgewezen. Waarschijnlijk omdat niemand de Latijnse statuten ten volle kon ontleden. Wordt de kring nu wel erkend, zal het uit volle borst klinken: "Deo gratias!".



## OPGEPOETSTE PLAAT

BRIXTON REGGAE

Je merkt het al aan de hoes, dit is geen gewone reggae-plaat. Geen Leeuw van Judea, geen geel-groen-rood, niks jah, resta of gan ja in de titels, maar Engelslands wit-rood-blauw, twee negers - een fles in een blikje en de vuist - met op de achtergrond goed gewapende agenten.

Indertijd, bij Kevin Coyne naast de deur woont er in Brixton (1) een dichter "Poet" Linton Kwesi Johnson, een 26-jarige kleurling die woede, verdrukking, racisme en miserie van zich afschrijft in ritmische gedichten. Gedichten die gaan over de pestrijden die de kleurlingen degelijks aan de lijve ondervinden, niet alleen van het National Front of de Conservative Party, maar ook en vooral van politie, plaatselijke overheden en blanke buran. Het kon dan bijna ook niet anders lopen dan dat deze gedichten zich uitstekend zouden thuisvoelen op de strijdbare ritmie van de reggae.

En zo geschiedde het, met de hulp van enkele leden van de Britse reggae-groep Matumbi zette Poet acht van zijn gedichten op muziek én op een plaat die de titel meekreeg van

(1) en niet Briceton, zoals in vorig nummer foutief werd afgedrukt (nvdr).

één van zijn dichtbundels "Dread Beat 'n Blood". Zoals gebruikelijk bij Britse reggae is ook hier de muziek niet meer de Jamaicaanse zuivere reggae, maar een mengeling waar de reggae overheerst en waarin zich daarnaast pop, rock en soulinvloeden laten gevoelen. Het ritmisch bezwerende zit er echter nog steeds in en wordt hier nog eens extra versterkt door de stevige, ietwat basstem van Poet zelf. Het samenspel van die twee staan reeds borg voor een ijersterke elpee die nergens muzikals laagten vertoont, maar de teksten in het typische kleurlingen-Engels verlenen een extra-dimensie aan de plaat, de strijdbaarheid druipert er als het ware af.

Luister eens naar het relaas van 5 nachten oproer in Londen "Five Nights Of Bleeding", of naar "Doun Di Road" waar het gaat over de repressie van het National Front en andere groepen. "It Dread Inna In-glan", de oproep tot vrijlating van George Lindo, die uit loutere pestrij om futiele redenen werd vastgezet en dat begint met het chanten van betogingslogs, sluit aan bij "Men Free" waarin de akties aan bod komen die leiden tot de vrijlating van ene Marcus Howe. Deze twee songs worden aan elkaar verbonden door een oproep tot eenheid en verzet in "Come Wi Goh Dung Dah". De plaat sluit af met "All Wi Doin Is

Defendin", een titel die voor zichzelf spreekt en waarin Poet zegt: "wij zijn hier en wat er ook gebeurt, we blijven hier".

De radikale aanpak van Poet heeft in Engeland reeds geleid tot opmerkingen dat zijn LP op zijn beurt rassistisch zou zijn, maar wij dachten dat oproepen tot verzet en aanklagen van onrecht niet onder die categorie thuishoren. Poet distantiëert zich ook van Rock Against Racism, dat onder ideologische invloed staat van de Socialist Workers Party (Engelse RAL), omdat hij ze elektoraal opportunisme en te grote betutteling van de kleurlingen verwijt. Persoonlijk vinden we dit spijtig omdat hierdoor voor een deel het progressieve front tegen het racisme wordt aangetast; maar verdeeldheid is wel altijd de sterkste zijde van links geweest.



Maar los van deze terzijdes is en blijft dit een elpee waarin vorm en inhoud op zulk 'n zeldzame manier sublimeren, dat hij niet alleen een nieuwe richting en impuls geeft aan de reggae, maar voor altijd zal geboekstaafd blijven bij het allerbest van '78 en het beste van de zeventiger jaren.

D.V.E.

## TIEN JAAR OIKONDE IN LEUVEN

Dit jaar bestaat OIKONDE tien jaar. Een blik op de resultaten van die tien jaar zet wel enigszins een domper op de vreugde. Want in '79 moeten we helaas erkennen dat de materiële en vooral de morele situatie van thuislozen nauwelijks verbeterd is en dat hun aantal blijft aangroeiën.

Misschien is het best OIKONDE-Leuven nog even voor te stellen:

We bestaan voor thuislozen, vooral voor ex-gevangenen, ex-psychiatrische patiënten en mentaal gehandicapten. Nu is het niet toevallig dat precies deze mensen later alleen komen te staan, dat het deze probleem-mensen zijn die zelf en totaal geïsoleerd hun eigen problemen moeten oplossen. Hoe paradoxaal ook, maar deze mensen komen de instelling binnen met problemen en gaan er dikwijls buiten met nog grotere: want buiten de poort wacht hen opnieuw... de sociale (en dikwijls ook de financiële) isolatie.

Oikonde probeert dit vicieuze cirkeltje te doorbreken. Wie thuisloos is zoekt op de eerste plaats een thuis. Thuis betekent niet alleen "een dak boven het hoofd", maar ook een plaats waar je samen-woont en

van waar je kontakten kan leggen met de buitenwereld. Het lijkt allemaal kinderlijk eenvoudig (misschien zelfs prekerig), maar voor vele mensen is het een hele opgave om na jarenlange letterlijks afwezigheid uit de maatschappij terug zijn blijde intrade te doen...



Oikonde is konstant op zoek naar gastgezinnen die samen met een gast "op weg naar huis" willen gaan. Meer specifiek richten we ons jaarlijks tot studenten en samen met enkele gasten binnen een Oikonde-huis een leefwereld op te bouwen waar de klant voldoende ervaring en krachten opdoet om de stap te zetten naar een houdbare zelfstandigheid. Ook zoeken we leefgroepen die een kamer willen ter beschikking stellen.

Oikonde kan zich niet kritiekloos opstellen tegenover de maatschappij. Juist omdat we in onze werking konstant gekonfronteerd worden met de

grootste diskriminaties, moeten we naar de samenleving en naar het beleid toe de tolk zijn van de noden, de eisen van deze mensen.

Hoe bevordert het instellingsleven de integratiekansen van deze mensen? Evoluert medemenselijkheid niet meer en meer tot het schrijven van een cheque? Functioneer het OCMW zoals het hoort? Worden sommige mensen niet gepromoveerd tot "zondebokken" om de ware vuile van onze maatschappij te verdoezelen? Is het sub-proletariaat nog te klein om elektoraal interessant te zijn?

Vragen waarmee we in onze werking gekonfronteerd worden.

Oikonde poogt iets te betekenen voor de thuislozen en voor de thuislozenproblematiek in het algemeen.

Oikonde-Leuven vzw  
Ruelensvest 127  
3030 HEVERLEE  
016/22.96.13

Naar aanleiding van het tienjarig bestaan van OIKONDE, richt deze op 23 januari een "Dag der Thuislozen" in, die doorgaat in de Grote Aula (zie Aktiviteits)

## VETO

VETO 8

verschijnt op maandag 29 januari aankondigingen en toelichtingen op activiteiten tussen 29 januari en 14 februari moeten op het redaktieadres ('t Stuc) binnen zijn, uiterlijk op dinsdag 16 januari om 18.30u

VETO 9

verschijnt op maandag 12 februari redaktievergadering; maandag 22 januari om 14u in 't Stuc.

artikels voor dit nummer moeten op het redaktieadres binnen zijn, uiterlijk vrijdag 19 januari om 18.30u aankondigingen en toelichtingen op activiteiten tussen 12 en 28 februari moeten op het redaktieadres ('t Stuc) binnen zijn, uiterlijk op vrijdag 2 februari om 18.30u

toelichtingen op activiteiten (verschijnen in "Aktiviteits") mogen MAXIMUM één getypt kwarto-vel zijn met dubbele interlinie (+ 2500 tekens)